

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofjärde årgången

19 april 2021

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2021/C 138/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2021/C 138/02	Mål C-95/19: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione -Italien) – Agenzia delle Dogane mot Silcompa SpA (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 76/308/EEG – Artiklarna 6, 8 och 12.1 – 12.3 – Ömsesidigt bistånd för indrivning av vissa fordringar – Punktskatt som uppbärs i två medlemsstater avseende samma transaktioner – Direktiv 92/12/EG – Artiklarna 6 och 20 – Frisläppande av varor för konsumtion – Förfalskning av ledsagardokument – Överträdelse eller oegentlighet som har begåtts i samband med flyttning av varor under punktskatteuppskov – Otillåten avvikelse från ett uppskovsförfarande – ”Dubbel skattefordran” angående punktskatter – Prövning som utförs av domstolarna i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte – Avslag på en begäran om bistånd som ingetts av behöriga myndigheter i en annan medlemsstat – Villkor)	2
2021/C 138/03	Mål C-389/19 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 februari 2021 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Sverige, Konungariket Danmark, Republiken Finland, Europaparlamentet, Europeiska kemikaliemyndigheten (Överklagande – Förordning (EG) nr 1907/2006 – Registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier – Europeiska kommissionens beslut om tillstånd för vissa användningar av blysvelfokromat, gul, och blykromatmolybdat-sulfat, röd, vilka ämnen förtecknas i bilaga XIV till nämnda förordning – Ämnen som inger mycket stora betänkligheter – Villkor för tillstånd – Prövning av huruvida alternativ saknas)	3

2021/C 138/04	Mål C-403/19: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 25 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från du Conseil d'État – Frankrike) – Société Générale SA mot Ministre de l'Action et des Comptes publics (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 63 FEUF – Fri rörlighet för kapital – Bolagsskatt – Bilateral avtal för undvikande av dubbelbeskattning – Skatt på utdelning från ett utländskt bolag som redan har beskattats av en annan medlemsstat – Övre gräns för avräkning av skatt – Juridisk dubbelbeskattning)	4
2021/C 138/05	Mål C-604/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu – Polen) – Gmina Wrocław mot Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 2.1 a – Artikel 9.1 – Artikel 13.1 – Artikel 14.1 och 14.2 a – Begreppet "leverans av varor" – Omvandling till följd av lagstiftning av den stadigvarande nyttjanderätten avseende fast egendom till full äganderätt – Kommun som tar ut avgifter för omvandlingen – Begreppet "ersättning" – Begreppet "beskattningsbar person när denne agerar i denna egenskap" – Undantag – Offentligrättsliga organ som bedriver verksamheter eller utför transaktioner i sin egenskap av offentliga myndigheter)	4
2021/C 138/06	Mål C-615/19 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 februari 2021 – John Dalli mot kommissionen (Överklagande – Skadeståndstalan – Europeiska unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar – Europeiska kommissionens och Europeiska byrån för bedrägeribekämpnings (Olaf) påstått rättsstridiga agerande – En kommissionsledamots avgång från tjänsten – Förfarandebestämmelser som reglerar Olafs undersökning – Inledande av en undersökning – Rätten att yttra sig – Olafs övervakningskommitté – Oskuldspresumtion – Uppskattning av den påstådda skadan)	5
2021/C 138/07	Mål C-658/19: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 25 februari 2021 – Europeiska kommissionen/Konungariket Spanien (Fördragsbrott – Artikel 258 FEUF – Direktiv (EU) 2016/680 – Behandling av personuppgifter – Förebyggande, förhindrande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott – Införlivande och underrättelse om införlivandeåtgärder har inte skett – Artikel 260.3 FEUF – Yrkande om att ett schablonbelopp och ett löpande vite ska föreläggas)	6
2021/C 138/08	Mål C-673/19: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State – Nederländerna) – M, A, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T (Begäran om förhandsavgörande – Asyl och invandring – Direktiv 2008/115/EG – Artiklarna 3, 4, 6 och 15 – Flykting som vistas olagligt på en medlemsstats territorium – Förvar inför överföring till en annan medlemsstat – Flyktingstatus i denna andra medlemsstat – Principen om "non-refoulement" – Beslut om återvändande föreligger inte – Tillämplighet av direktiv 2008/115)	7
2021/C 138/09	Mål C-689/19 P: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 25 februari 2021 – VodafoneZiggo Group BV mot Europeiska kommissionen (Överklagande – Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster – Direktiv 2002/21, i dess lydelse enligt direktiv 2009/140/EG – Stärkande av den inre marknaden för elektroniska kommunikationer – Artikel 7.3 och 7.7 – Förslag till åtgärd som görs tillgängligt av den nationella regleringsmyndigheten – Marknaden för tillhandahållande i grossistledet av tillträde via en fast anslutningspunkt i Nederländerna – Gemensamt betydande marknadsinflytande – Europeiska kommissionens yttrande till den nationella regleringsmyndigheten – Skyldighet för den nationella regleringsmyndigheten att i största möjliga utsträckning beakta yttrandet – Omfattning – Artikel 263 FEUF – Talan om ogiltigförklaring – Upptagande till prövning – Akt mot vilken talan kan väckas – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna)	7
2021/C 138/10	Mål C-712/19: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 25 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Novo Banco SA mot Junta de Andalucía (Begäran om förhandsavgörande – Etableringsfrihet – Fri rörlighet för kapital – Beskattning – Skatt på kreditinstituts inlåning från kunder – Skatteavdrag som enbart beviljas kreditinstitut som har sitt säte eller som har kontor i den autonoma regionen Andalusien – Skatteavdrag som enbart beviljas i samband med investeringar avseende projekt som genomförs i nämnda autonoma region – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 401 – Förbud mot att ta ut andra nationella skatter som kan karakteriseras som omsättningsskatter – Begreppet "omsättningsskatt" – Grundläggande kännetecken för mervärdesskatt – Föreligger inte")	8
2021/C 138/11	Mål C-772/19: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 25 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – Bartosch Airport Supply Services GmbH/Zollamt Wien (Begäran om förhandsavgörande – Gemensamma tulltaxan – Kombinerade nomenklaturen – Tullklassificering – Nr 8701 och nr 8705 – Tolkning – Bogserare av flygplan) . . .	9

2021/C 138/12	Mål C-804/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Landesgericht Salzburg – Österrike) – BU mot Markt24 GmbH (Begäran om förhandsavgörande – Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Behörighet i mål om anställningsavtal – Bestämmelserna i avsnitt 5 i kapitel II – Tillämplighet – Avtal som ingåtts i en medlemsstat för anställning hos ett bolag etablerat i en annan medlemsstat – Inget arbete utfört under hela anställningstiden – Omfattas ej av tillämpningen av de nationella behörighetsreglerna – Artikel 21.1 b i – Begreppet ”den ort där eller varifrån arbetstagaren vanligtvis utför sitt arbete” – Anställningsavtal – Fullgörelseort – Arbetstagarens skyldigheter gentemot arbetsgivaren)	10
2021/C 138/13	Mål C-857/19: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 25 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovakien) – Slovak Telekom a.s./Protimonopolný úrad Slovenskej republiky (Begäran om förhandsavgörande – Konkurrens – Artikel 102 FEUF – Missbruk av dominerande ställning – Fördelning av befogenheter mellan Europeiska kommissionen och de nationella konkurrensmyndigheterna – Förordning (EG) nr 1/2003 – Artikel 11.6 – De nationella konkurrensmyndigheterna fräntas sin behörighet – Principen ne bis in idem – Artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna)	11
2021/C 138/14	Mål C-940/19: Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Les Chirugiens-Dentistes de France m.fl. mot Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre (Begäran om förhandsavgörande – Erkännande av yrkeskvalifikationer – Direktiv 2005/36/EG – Artikel 4f.6 – Nationella bestämmelser – Möjlighet till delvis tillträde till ett av de yrken som omfattas av ordningen för automatiskt erkännande av yrkeskvalifikationer)	12
2021/C 138/15	Mål C-129/20: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 25 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luxemburg) – XI mot Caisse pour l'avenir des enfants (Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Direktiv 2010/18/EU – Ändrade ramavtalet om föräldraledighet – Nationell lagstiftning enligt vilken rätt till föräldraledighet endast föreligger om arbetstagaren vid barnets födelse har anställning och med anledning därav är obligatoriskt ansluten till det berörda systemet för social trygghet)	12
2021/C 138/16	Mål C-108/19: Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 14 januari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel București – Rumänien) – Krakvet sp. z o.o. sp.k. mot Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 33 – Fastställande av platsen för beskattningsbara transaktioner – Leverans av varor med transport – Leverans av varor som försänts eller transporterats av leverantören eller för dennes räkning – Försäljning via en webbplats – Transportavtal som ingåtts av förvärvaren med ett bolag som föreslagits av leverantören)	13
2021/C 138/17	Mål C-706/19 P: Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 20 januari 2021 – CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o. mot Europeiska kommissionen (Överklagande – Artikel 181 i domstolens rättegångsregler – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Marknaden för livsmedelsförpackningar för detaljhandeln – Överklagande som är riktat mot domskälen – Uppenbart att överklagandet inte kan tas upp till prövning)	14
2021/C 138/18	Mål C-769/19: Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 14 januari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgarien) – brottmål mot UC, TD (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Straffrättsligt samarbete – Direktiv 2012/13/EU – Rätt till information vid straffrättsliga förfaranden – Artikel 6 – Misstänkta och tilltalade personers rätt att erhålla information om sina rättigheter – Artikel 47 andra stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Handläggning av målet inom skälig tid – Nationell lagstiftning enligt vilken domstolsförfarandet avslutas om rätten konstaterar att stämningsansökan innehåller fel – Målet återförvisas till åklagaren som upprättar en ny stämningsansökan – Tillåtlighet)	14

2021/C 138/19	Mål C-892/19 P: Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 14 januari 2021 – Camelia Manéa mot Översättningscentrum för europeiska unionens organ (Överklagande – Artikel 181 i domstolens rättegångsregler – Personalmål – Tillfälligt anställd – Visstidsanställningsavtal – Beslut att inte förlänga avtalet – Beslutet har återkallats och ersatts av ett nytt beslut om att inte förlänga avtalet, vilket trädde i kraft vid samma tidpunkt som det första beslutet – Talan om ogiltigförklaring och skadestånd – Uppenbart att överklagandet delvis inte kan upptas till prövning och delvis är ogrundat)	15
2021/C 138/20	Mål C-105/20: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 21 januari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal du travail de Nivelles – Belgien) – UF mot Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres) (Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 53.2 och 94 i domstolens rättegångsregler – Beslut att begära förhandsavgörande – Preciseringar avseende de skäl som motiverar att det krävs ett svar på tolkningsfrågorna för att kunna lösa tvisten i det nationella målet saknas – Uppenbart att begäran om förhandsavgörande ska avvisas)	16
2021/C 138/21	Mål C-455/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 23 september 2020 — Ts.M.Ts. och T.M.M.	16
2021/C 138/22	Mål C-676/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Spanien) den 11 december 2020 – ASADE – Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio mot Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón	16
2021/C 138/23	Mål C-3/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court (Irland) den 4 januari 2021 – FS mot Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment affairs, Minister for Social Protection	18
2021/C 138/24	Mål C-22/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 14 januari 2021 – SRS, AA mot Minister for Justice and Equality	18
2021/C 138/25	Mål C-71/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski gradski sad (Bulgarien) den 4 februari 2021 – Brottmål mot KT	19
2021/C 138/26	Mål C-72/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākā tiesa (Senāts) (Lettland) den 4 februari 2021 – SIA "PRODEX" mot Valsts ieņēmumu dienests	20
2021/C 138/27	Mål C-78/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administratīvā apgabaltiesa (Lettland) den 1 februari 2021 – AS PrivatBank, A, B, Unimain Holdings Limited mot Finanšu un kapitāla tirgus komisija	20
2021/C 138/28	Mål C-92/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal du travail de Liège (Belgien) den 15 februari 2021 – VW mot Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)	21
2021/C 138/29	Mål C-96/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Bremen (Tyskland) den 16 februari 2021 – DM mot CTS Eventim AG & Co. KGaA	22
2021/C 138/30	Mål C-121/21: Talan väckt den 26 februari 2021 – Republiken Tjeckien/Republiken Polen	23
2021/C 138/31	Mål C-156/21: Talan väckt den 11 mars 2021 – Ungern mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd	24
2021/C 138/32	Mål C-157/21: Talan väckt den 11 mars 2021 – Republiken Polen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd	26
2021/C 138/33	Mål C-761/19: Beslut meddelat av ordföranden på domstolens femte avdelning den 11 januari 2021 – Europeiska kommissionen mot Ungern	28
2021/C 138/34	Mål C-865/19: Beslut meddelat av ordföranden på domstolens sjätte avdelning den 30 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal d'instance de Rennes – Frankrike) – Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue mot OG	28

2021/C 138/35	Mål C-38/20: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 27 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, Ceuta y Melilla – Spanien) – ZP mot Delegación del Gobierno en Melilla	28
2021/C 138/36	Mål C-227/20: Beslut meddelat av ordföranden på domstolen den 18 januari 2021 – Europeiska kommissionen mot Republiken Italien	29
2021/C 138/37	Mål C-335/20: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 22 januari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal du travail du Brabant wallon – Belgien) – PR mot Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)	29
2021/C 138/38	Mål C-407/20: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 25 januari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Wien – Österrike) – Österreichische Apothekerkammer mot HA	29
2021/C 138/39	Mål C-512/20: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 22 januari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Noord-Holland – Nederländerna) – P mot Swiss International Air Lines AG	29

Tribunalen

2021/C 138/40	Mål T-238/20: Tribunalens dom av den 17 februari 2021 – Ryanair mot kommissionen ("Statligt stöd – Marknaden för lufttrafik i Sverige, från Sverige och till Sverige – Kreditgarantier till flygföretag i samband med covid-19-pandemin – Beslut om att inte göra invändningar – Tillfällig ram för statliga stödåtgärder – Åtgärd som syftar till att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi – Frihet att tillhandahålla tjänster – Likabehandling – Proportionalitet – Krav på innehav av en operativ licens utfärdad av svenska myndigheter – Någon avvägning mellan stödets gynnsamma effekter och dess negativa effekter på handeln och upprätthållandet av en icke-snedvriden konkurrens har inte gjorts – Artikel 107.3 b FEUF – Ratio legis – Motiveringsskyldighet")	30
2021/C 138/41	Mål T-259/20: Tribunalens dom av den 17 februari 2021 – Ryanair mot kommissionen (Statligt stöd – Franska lufttrafikmarknaden – Moratorium i anledning av covid-19-pandemin med betalningen under perioden mars-december 2020 av flygskatt och solidaritetsskatt på flygbiljetter, vilka förfaller till betalning månatligen – Beslut om att inte göra invändningar – Stöd för att avhjälpa skador som orsakats av en exceptionell händelse – Frihet att tillhandahålla tjänster – Likabehandling – Krav på att inneha en operativ licens utfärdad av franska myndigheter – Proportionalitet – Artikel 107.2 b FEUF – Motiveringsskyldighet)	31
2021/C 138/42	Mål T-19/20: Tribunalens beslut av den 12 februari 2021 – sprd.net mot EUIPO – Shirtlabor (I love) (Talan om ogiltigförklaring – EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärket I love – Absolut registreringshinder – Avsaknad av särskiljningsförmåga – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – Varumärke som utgörs av en reklamslogan – Motiveringsskyldighet – Artikel 94.1 i förordning 2017/1001 – Artikel 16.1 a i delegerad förordning (EU) 2018/625 är inte tillämplig – Huruvida bevisning kan tas upp till prövning – Artikel 97.1 i förordning 2017/1001 – Opertiskhet – Artikel 95.1 i förordning 2017/1001 – Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)	31
2021/C 138/43	Mål T-92/20: Tribunalens beslut av den 11 februari 2021 – Fryč mot kommissionen (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Statligt stöd – Gruppundantagsförordningarna – Stödprogram som beviljats av tjeckiska myndigheter till förmån för vissa företag – Beslut av kommissionen att godkänna nämnda program – Talan om ogiltigförklaring avvisad såsom för sent väckt – Skada som påstås ha orsakats av rättsakter från kommissionen och unionsdomstolarna – Preskription – Talan som delvis uppenbart ska avvisas – Orsakssamband – Uppenbart att talan i vissa delar helt saknar rättslig grund)	32
2021/C 138/44	Mål T-176/20: Tribunalens beslut av den 11 februari 2021 – Sam McKnight mot EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL) (EU-varumärke – Återkallelse av det angripna beslutet – Tvisten har inte något föremål – Anledning saknas att döma i målet)	33
2021/C 138/45	Mål T-230/20 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 8 februari 2021 – PNB Banka mot ECB (Interimistiskt förfarande – Ekonomisk och monetär politik – Tillsyn över kreditinstitut – Särskilda tillsynsuppgifter som tilldelats ECB – Beslut att återkalla tillståndet för ett kreditinstitut – Ansökan om uppskov med verkställigheten – Situation som ställer krav på skyndsamt föreligger inte)	33

2021/C 138/46	Mål T-748/20: Talan väckt den 19 december 2020 – kommissionen mot CEVA m.fl.	34
2021/C 138/47	Mål T-53/21: Talan väckt den 29 januari 2021 – EVH mot kommissionen	35
2021/C 138/48	Mål T-55/21: Talan väckt den 29 januari 2021 – Stadtwerke Leipzig mot kommissionen	37
2021/C 138/49	Mål T-56/21: Talan väckt den 29 januari 2021 – TEAG mot kommissionen	37
2021/C 138/50	Mål T-58/21: Talan väckt den 29 januari 2021 – GWS Stadtwerke Hameln mot kommissionen . . .	38
2021/C 138/51	Mål T-59/21: Talan väckt den 29 januari 2021 – eins energie in sachsen mot kommissionen	38
2021/C 138/52	Mål T-60/21: Talan väckt den 29 januari 2021 – Naturstrom mot kommissionen	39
2021/C 138/53	Mål T-61/21: Talan väckt den 29 januari 2021 – EnergieVerbund Dresden mot kommissionen	40
2021/C 138/54	Mål T-62/21: Talan väckt den 29 januari 2021 – GGEW mot kommissionen	40
2021/C 138/55	Mål T-63/21: Talan väckt den 29 januari 2021 – Stadtwerke Frankfurt am Main mot kommissionen	41
2021/C 138/56	Mål T-64/21: Talan väckt den 29 januari 2021 – Mainova mot kommissionen	42
2021/C 138/57	Mål T-65/21: Talan väckt den 29 januari 2021 – enercity mot kommissionen	42
2021/C 138/58	Mål T-68/21: Talan väckt den 28 januari 2021 – QA mot kommissionen	43
2021/C 138/59	Mål T-73/21: Överklagande ingett den 4 februari 2021 – PIC CO mot EUIPO – Haribo Ricqlès Zan (P.I.C. Co)	44
2021/C 138/60	Mål T-77/21: Talan väckt den 4 februari 2021 – QC mot kommissionen	44
2021/C 138/61	Mål T-88/21: Talan väckt den 12 februari 2021 – Paesen mot SEAE	45
2021/C 138/62	Mål T-93/21: Överklagande ingett den 13 februari 2021 – Creaticon mot EUIPO – Paul Hartmann (SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE)	46
2021/C 138/63	Mål T-95/21: Talan väckt den 15 februari 2021 – Portugal mot kommissionen	47
2021/C 138/64	Mål T-99/21: Överklagande ingett den 17 februari 2021 – Construcciones Electromecanicas Sabero mot EUIPO – Magdalenas de las Heras (Heras Bareche)	48
2021/C 138/65	Mål T-111/21: Talan väckt den 19 februari 2021 – Ryanair mot Kommissionen	49
2021/C 138/66	Mål T-121/21: Talan väckt den 25 februari 2021 – Suez mot kommissionen	49
2021/C 138/67	Mål T-122/21: Talan väckt den 25 februari 2021 – QI mot kommissionen	50
2021/C 138/68	Mål T-124/21: Talan väckt den 25 februari 2021 – Mariani m.fl. mot Europaparlamentet	51
2021/C 138/69	Mål T-549/18: Tribunalens beslut av den 10 februari 2021 – Hexal mot EMA	52
2021/C 138/70	Mål T-511/19: Tribunalens beslut av den 12 februari 2021 – Staciwa mot Kommissionen	52
2021/C 138/71	Mål T-188/20: Tribunalens beslut av den 10 februari 2021 – Close et Cegelec mot parlamentet . . .	53
2021/C 138/72	Mål T-507/20: Tribunalens beslut av den 12 februari 2021 – Colombani mot SEAE	53

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2021/C 138/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 128, 12.4.2021

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 110, 29.3.2021

EUT C 98, 22.3.2021

EUT C 88, 15.3.2021

EUT C 79, 8.3.2021

EUT C 72, 1.3.2021

EUT C 62, 22.2.2021

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione -Italien) – Agenzia delle Dogane mot Silcompa SpA

(Mål C-95/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 76/308/EEG – Artiklarna 6, 8 och 12.1 – 12.3 – Ömsesidigt bistånd för indrivning av vissa fordringar – Punktskatt som uppbärs i två medlemsstater avseende samma transaktioner – Direktiv 92/12/EG – Artiklarna 6 och 20 – Frisläppande av varor för konsumtion – Förfalskning av ledsagardokument – Överträdelse eller oegentlighet som har begåtts i samband med flyttning av varor under punktskatteuppskov – Otillåten avvikelse från ett uppskovsförfarande – ”Dubbel skattefordran” angående punktskatter – Prövning som utförs av domstolarna i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte – Avslag på en begäran om bistånd som ingetts av behöriga myndigheter i en annan medlemsstat – Villkor)

(2021/C 138/02)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Agenzia delle Dogane

Motpart: Silcompa SpA

Domslut

Artikel 12.3 i rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2001/44/EG av den 15 juni 2001, jämförd med artikel 20 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, i dess lydelse enligt rådets direktiv 92/108/EEG av den 14 december 1992, ska tolkas så, att när en talan förs mot indrivningsåtgärder vidtagna i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte, får det behöriga organet i denna medlemsstat vägra att efterkomma en begäran om uppbörd av punktskatt som framställts av behöriga myndigheter i en annan medlemsstat, med avseende på varor som olagligen har avvikit från förfarandet för punktskatteuppskov, i den mening som avses i artikel 6.1 i direktiv 92/12, när denna anmodan grundar sig på samma exporttransaktioner som redan är föremål för uppbörd av punktskatt i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte.

⁽¹⁾ EUT C 182, 27.5.2019.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 februari 2021 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Sverige, Konungariket Danmark, Republiken Finland, Europaparlamentet, Europeiska kemikaliemyndigheten

(Mål C-389/19 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Förordning (EG) nr 1907/2006 – Registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier – Europeiska kommissionens beslut om tillstånd för vissa användningar av blyulfokromat, gul, och blykromatmolybdatsulfat, röd, vilka ämnen förtecknas i bilaga XIV till nämnda förordning – Ämnen som inger mycket stora betänkligheter – Villkor för tillstånd – Prövning av huruvida alternativ saknas)

(2021/C 138/03)

Rättegångsspråk: svenska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis företrädd av R. Lindenthal, K. Mifsud-Bonnici och G. Tolstoy, därefter av R. Lindenthal och K. Mifsud-Bonnici, biträdda av K. Nordlander, advokat)

Övriga parter i målet: Konungariket Sverige (ombud: inledningsvis företrädd av C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg, H. Eklinder och A. Falk, därefter av O. Simonsson, C. Meyer-Seitz, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev och H. Eklinder), Konungariket Danmark (ombud: Konungariket Danmark, inledningsvis företrädd av J. Nymann-Lindgren, M.S. Wolff och P.Z.L. Ngo, därefter av J. Nymann-Lindgren och M.S. Wolff), Republiken Finland (ombud: S. Hartikainen), Europaparlamentet (ombud: A. Neergaard, A. Tamás och C. Biz), Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) (ombud: inledningsvis företrädd av M. Heikkilä, W. Broere och C. Schultheiss, därefter av M. Heikkilä, W. Broere och J. Löfgren)

Domslut

- 1) Punkt 2 i domslutet i den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 7 mars 2019, Sverige/kommissionen (T-837/16, EU:T:2019:144) upphävs.
- 2) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 3) Verkningarna av kommissionens genomförandebeslut C(2016) 5644 final av den 7 september 2016 om beviljande av tillstånd för vissa användningar av blyulfokromat, gul, och blykromatmolybdatsulfat, röd, enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006, ska bestå till dess att Europeiska kommissionen på nytt har tagit ställning till DCC Maastricht BV:s ansökan om tillstånd.
- 4) Europeiska kommissionen, Konungariket Sverige, Konungariket Danmark, Republiken Finland, Europaparlamentet och Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) ska bära sina rättegångskostnader i målet om överklagande.

⁽¹⁾ EUT C 246, 22.7.2019.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 25 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från du Conseil d'État – Frankrike) – Société Générale SA mot Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Mål C-403/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 63 FEUF – Fri rörlighet för kapital – Bolagsskatt – Bilateral avtal för undvikande av dubbelbeskattning – Skatt på utdelning från ett utländskt bolag som redan har beskattats av en annan medlemsstat – Övre gräns för avräkning av skatt – Juridisk dubbelbeskattning)

(2021/C 138/04)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Société Générale SA

Motpart: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Domslut

Artikel 63 FEUF ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning som, inom ramen för ett system som syftar till att kompensera för dubbelbeskattningen av utdelning till ett i landet hemmahörande bolag som är skattskyldigt till bolagsskatt i denna medlemsstat när utdelningen har beskattats i en annan medlemsstat, medger ett sådant bolag ett skattetillgodohavande som är begränsat till det belopp som den förstnämnda medlemsstaten skulle ha mottagit om endast denna utdelning var föremål för bolagsskatt, utan att full kompensation utgår för den skatt som har betalats i denna andra medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 270, 12.8.2019

Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu – Polen) – Gmina Wrocław mot Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

(Mål C-604/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 2.1 a – Artikel 9.1 – Artikel 13.1 – Artikel 14.1 och 14.2 a – Begreppet "leverans av varor" – Omvandling till följd av lagstiftning av den stadigvarande nyttjanderätten avseende fast egendom till full äganderätt – Kommun som tar ut avgifter för omvandlingen – Begreppet "ersättning" – Begreppet "beskattningsbar person när denne agerar i denna egenskap" – Undantag – Offentligrättsliga organ som bedriver verksamheter eller utför transaktioner i sin egenskap av offentliga myndigheter)

(2021/C 138/05)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gmina Wrocław

Motpart: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Domslut

- 1) Artikel 14.2 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att omvandlingen av en stadigvarande nyttjanderätt avseende fast egendom till en full äganderätt som föreskrivs i en nationell lagstiftning mot betalning av en avgift utgör en leverans av varor i den mening som avses i denna bestämmelse.
- 2) Direktiv 2006/112 ska tolkas så, att vid en i nationell lagstiftning föreskriven omvandling av en stadigvarande nyttjanderätt avseende fast egendom till full äganderätt mot betalning av en avgift till den kommun som äger den fasta egendomen som gör det möjligt för kommunen att fortlöpande vinna intäkter därav, agerar denna kommun, med förbehåll för de kontroller som det ankommer på den hänskjutande domstolen att göra, i egenskap av beskattningsbar person i den mening som avses i artikel 9.1 i direktivet och inte i egenskap av offentlig myndighet i den mening som avses i artikel 13.1 i detta direktiv.

⁽¹⁾ EUT C 383, 11.11.2019

Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 februari 2021 – John Dalli mot kommissionen

(Mål C-615/19 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Skadeståndstalan – Europeiska unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar – Europeiska kommissionens och Europeiska byrån för bedrägeribekämpnings (Olaf) påstått rättsstridiga agerande – En kommissionsledamots avgång från tjänsten – Förfarandebestämmelser som reglerar Olafs undersökning – Inledande av en undersökning – Rätten att yttra sig – Olafs övervakningskommitté – Oskuldspresumtion – Uppskattning av den påstådda skadan)

(2021/C 138/06)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: John Dalli (ombud: L. Levi och S. Rodrigues, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: J.-P. Keppenne och J. Baquero Cruz)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) John Dalli ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 328, 30.09.2019.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 25 februari 2021 – Europeiska kommissionen/Konungariket Spanien

(Mål C-658/19) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Artikel 258 FEUF – Direktiv (EU) 2016/680 – Behandling av personuppgifter – Förebyggande, förhindrande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott – Införlivande och underrättelse om införlivandeåtgärder har inte skett – Artikel 260.3 FEUF – Yrkande om att ett schablonbelopp och ett löpande vite ska föreläggas)

(2021/C 138/07)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Nardi, G. von Rintelen och S. Pardo Quintillán)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: L. Aguilera Ruiz)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Domslut

- 1) Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 63 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF, genom att inte, vid utgången av den frist som fastställts i det motiverade yttrandet, ha antagit de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, och följaktligen genom att inte ha underrättat Europeiska kommissionen om dessa bestämmelser.
- 2) Konungariket Spanien har fortfarande inte uppfyllt sina skyldigheter genom att inte, den dag då domstolen prövar de faktiska omständigheterna, ha vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att införliva bestämmelserna i direktiv 2016/680 med nationell rätt, och följaktligen inte heller ha underrättat Europeiska kommissionen om dessa åtgärder.
- 3) För det fall det fördragsbrott som fastställts i punkt 1 fortfarande pågår den dag då dom avkunnas i detta mål ska Konungariket Spanien till Europeiska kommissionen betala ett dagligt löpande vite på 89 000 euro från den dagen och fram till dess att denna medlemsstat har upphört med det fastställda fördragsbrottet.
- 4) Konungariket Spanien ska till Europeiska kommissionen betala ett schablonbelopp på 15 000 000 euro.
- 5) Konungariket Spanien ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.
- 6) Republiken Polen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 357, 21.10.2019.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 24 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State – Nederländerna) – M, A, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T

(Mål C-673/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Asyl och invandring – Direktiv 2008/115/EG – Artiklarna 3, 4, 6 och 15 – Flykting som vistas olagligt på en medlemsstats territorium – Förvar inför överföring till en annan medlemsstat – Flyktingstatus i denna andra medlemsstat – Principen om "non-refoulement" – Beslut om återvändande föreligger inte – Tillämplighet av direktiv 2008/115)

(2021/C 138/08)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klaganden: M, A, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Motparter: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T

Domslut

Artiklarna 3, 4, 6 och 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna ska tolkas så, att de inte utgör hinder för att en medlemsstat tar en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på dess territorium i förvar i syfte att med tvång överföra denna medborgare till en annan medlemsstat i vilken nämnda medborgare har beviljats flyktingstatus, när denna medborgare inte har efterkommit det föreläggande han eller hon har fått om att bege sig till denna andra medlemsstat och när det inte är möjligt att fatta ett beslut om återvändande med avseende på honom eller henne.

⁽¹⁾ EUT C 423, 16.12.2019

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 25 februari 2021 – VodafoneZiggo Group BV mot Europeiska kommissionen

(Mål C-689/19 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster – Direktiv 2002/21, i dess lydelse enligt direktiv 2009/140/EG – Stärkande av den inre marknaden för elektroniska kommunikationer – Artikel 7.3 och 7.7 – Förslag till åtgärd som görs tillgängligt av den nationella regleringsmyndigheten – Marknaden för tillhandahållande i grossistledet av tillträde via en fast anslutningspunkt i Nederländerna – Gemensamt betydande marknadsinflytande – Europeiska kommissionens yttrande till den nationella regleringsmyndigheten – Skyldighet för den nationella regleringsmyndigheten att i största möjliga utsträckning beakta yttrandet – Omfattning – Artikel 263 FEUF – Talan om ogiltigförklaring – Upptagande till prövning – Akt mot vilken talan kan väckas – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna)

(2021/C 138/09)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: VodafoneZiggo Group BV (ombud: W. Knibbeler, A. Pliego Selie och B.A Verheijen, advocaten)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: L. Nicolae och G. Braun)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) VodafoneZiggo Group BV ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 372, 4.11.2019.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 25 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Novo Banco SA mot Junta de Andalucía

(Mål C-712/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Etableringsfrihet – Fri rörlighet för kapital – Beskattning – Skatt på kreditinstituts inlåning från kunder – Skatteavdrag som enbart beviljas kreditinstitut som har sitt säte eller som har kontor i den autonoma regionen Andalusien – Skatteavdrag som enbart beviljas i samband med investeringar avseende projekt som genomförs i nämnda autonoma region – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 401 – Förbud mot att ta ut andra nationella skatter som kan karakteriseras som omsättningsskatter – Begreppet ”omsättningsskatt” – Grundläggande kännetecken för mervärdesskatt – Föreligger inte)

(2021/C 138/10)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Novo Banco SA

Motpart: Junta de Andalucía

Domslut

- 1) Den i artikel 49 FEUF stadfästa etableringsfriheten ska, i fråga om avdrag som vid betalning av en skatt på kunders inlåning i kreditinstitut vars centrala huvudkontor eller kontor är belägna i en region i en medlemsstat medges från bruttoskattebeloppet, tolkas på följande sätt:

- Den utgör hinder för ett avdrag på 200 000 euro från bruttoskattebeloppet som medges kreditinstitut vars säte är beläget i nämnda region.
- Den utgör inte hinder för avdrag på bruttoskattebeloppet vid betalning av nämnda skatt på 5 000 euro för varje kontor som ett kreditinstitut har i nämnda region, varvid nämnda avdrag höjs till 7 500 euro för varje kontor som är beläget i en kommun med färre än 2 000 invånare. Detta gäller dock under förutsättning att avdragen inte i praktiken innebär en omotiverad diskriminering som grundas på var de berörda kreditinstituten har sitt säte, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

Artikel 63.1 FEUF ska, i fråga om en skatt på kunders inlåning i kreditinstitut vars centrala huvudkontor eller kontor är belägna i en region i en medlemsstat, tolkas på så sätt att den utgör hinder för att det vid betalning av nämnda skatt medges avdrag från bruttoskattebeloppet som motsvarar krediter och lån samt investeringar avsedda för projekt som genomförts i nämnda region, under förutsättning att avdragen eftersträvar ett rent ekonomiskt mål.

- 2) Artikel 401 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning varigenom det införs en skatt som ska betalas av kreditinstitut med anledning av deras innehav av inlåning från kunder, vars beskattningsunderlag utgörs av ett beräknat aritmetiskt medelvärde av saldot för nämnda inlåning vid ingången av varje kvartal och som den skattskyldiga personen inte får övervältra på tredje man.

⁽¹⁾ EUT C 423, 16.12.2019

**Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 25 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från
Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – Bartosch Airport Supply Services GmbH/Zollamt Wien**

(Mål C-772/19) ⁽¹⁾

**(Begäran om förhandsavgörande – Gemensamma tulltaxan – Kombinerade nomenklaturen –
Tullklassificering – Nr 8701 och nr 8705 – Tolkning – Bogserare av flygplan)**

(2021/C 138/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bartosch Airport Supply Services GmbH

Motpart: Zollamt Wien

Domslut

Kombinerade nomenklaturen, som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1821 av den 6 oktober 2016 ska tolkas så, att nr 8705 däri inte omfattar fordon som är konstruerade för att bogsera och skjuta luftfartyg, vilka betecknas som "bogserare av flygplan" och omfattas av nr 8701 i Kombinerade nomenklaturen.

⁽¹⁾ EUT C 27, 27.1.2020.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Landesgericht Salzburg – Österrike) – BU mot Markt24 GmbH

(Mål C-804/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Behörighet i mål om anställningsavtal – Bestämmelserna i avsnitt 5 i kapitel II – Tillämplighet – Avtal som ingåtts i en medlemsstat för anställning hos ett bolag etablerat i en annan medlemsstat – Inget arbete utfört under hela anställningstiden – Omfattas ej av tillämpningen av de nationella behörighetsreglerna – Artikel 21.1 b i – Begreppet ”den ort där eller varifrån arbetstagaren vanligtvis utför sitt arbete” – Anställningsavtal – Fullgörelseort – Arbetstagarens skyldigheter gentemot arbetsgivaren)

(2021/C 138/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesgericht Salzburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: BU

Svarande: Markt24 GmbH

Domslut

- 1) Bestämmelserna i avsnitt 5 i kapitel II i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, med rubriken ”Behörighet vid tvister om anställningsavtal”, ska tolkas så, att de är tillämpliga på en talan som väcks av en anställd med hemvist i en medlemsstat mot en arbetsgivare som har hemvist i en annan medlemsstat, om anställningsavtalet har förhandlats fram och ingåtts i den anställdes hemvistmedlemsstat och föreskriver att arbetet ska utföras i arbetsgivarens medlemsstat, men arbetet inte utförts, av skäl som kan läggas arbetsgivaren till last.
- 2) Bestämmelserna i avsnitt 5 i kapitel II i förordning nr 1215/2012 ska tolkas så, att de utgör hinder för att tillämpa nationella behörighetsregler på en sådan talan som den som avses i punkt 1 i domslutet i förevarande dom, oberoende av om dessa regler visar sig vara förmånligare för arbetstagaren.
- 3) Artikel 21.1 b i) i förordning nr 1215/2012 ska tolkas så, att en sådan talan som den som avses i punkt 1 i domslutet i förevarande dom får väckas vid domstolen för den ort där eller varifrån arbetstagaren i enlighet med anställningsavtalet var skyldig att uppfylla huvuddelen av sina förpliktelser gentemot arbetsgivaren, utan att det hindrar en tillämpning av artikel 7 led 5 i den förordningen.

⁽¹⁾ EUT C 45, 10.2.2020.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 25 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovakien) – Slovak Telekom a.s./Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

(Mål C-857/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Konkurrens – Artikel 102 FEUF – Missbruk av dominerande ställning – Fördelning av befogenheter mellan Europeiska kommissionen och de nationella konkurrensmyndigheterna – Förordning (EG) nr 1/2003 – Artikel 11.6 – De nationella konkurrensmyndigheterna fräntas sin behörighet – Principen ne bis in idem – Artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna)

(2021/C 138/13)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Slovak Telekom a.s.

Motpart: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Domslut

- 1) Artikel 11.6 första meningen i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna [101 och 102 FEUF] ska tolkas så, att medlemsstaternas konkurrensmyndigheter fräntas sin behörighet att tillämpa artiklarna 101 och 102 FEUF när Europeiska kommissionen inleder ett förfarande i syfte att fatta ett beslut i vilket en överträdelse av dessa bestämmelser konstateras, under förutsättning att denna formella åtgärd avser samma påstådda överträdelser av artiklarna 101 och 102 FEUF – vilka har begåtts av samma företag på samma produktmarknad eller produktmarknader och samma geografiska marknad eller marknader under samma period eller perioder – som de som är föremål för det eller de förfaranden som redan har inletts av medlemsstaternas konkurrensmyndigheter.
- 2) Principen ne bis in idem, såsom den stadfästs i artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas så, att den är tillämplig på överträdelser av konkurrensrätten, såsom missbruk av dominerande ställning i den mening som avses i artikel 102 FEUF, och förbjuder att ett företag på nytt hålls ansvarigt eller att ett förfarande enligt konkurrensreglerna på nytt inleds mot företaget avseende ett konkurrensbegränsande beteende som företaget redan har bestraffats för eller som företaget har förklarats inte vara ansvarigt för genom ett tidigare beslut som inte längre kan överklagas. Denna princip är däremot inte tillämplig när en konkurrensmyndighet i en medlemsstat och Europeiska kommissionen inleder ett förfarande enligt konkurrensreglerna mot företaget eller bestraffar företaget var för sig och oberoende av varandra för överträdelser av artikel 102 FEUF, vilka avser olika produktmarknader eller geografiska marknader, eller när en konkurrensmyndighet i en medlemsstat fräntas sin behörighet enligt artikel 11.6 första meningen i förordning nr 1/2003.

⁽¹⁾ EUT C 36, 3.2.2020.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 25 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Les Chirugiens-Dentistes de France m.fl. mot Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

(Mål C-940/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Erkännande av yrkeskvalifikationer – Direktiv 2005/36/EG – Artikel 4f.6 – Nationella bestämmelser – Möjlighet till delvis tillträde till ett av de yrken som omfattas av ordningen för automatiskt erkännande av yrkeskvalifikationer)

(2021/C 138/14)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Les Chirugiens-Dentistes de France, Confédération des Syndicats médicaux français, Fédération des Syndicats pharmaceutiques de France, Syndicat des Biologistes, Syndicat des laboratoires de biologie clinique, Syndicat des Médecins libéraux, Union dentaire, Conseil national de l'Ordre des Chirugiens-Dentistes, Conseil national de l'Ordre des Masseurs-Kinésithérapeutes, Conseil national de l'Ordre des Infirmiers

Motpart: Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

Domslut

Artikel 4f.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/55/EU av den 20 november 2013 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en lagstiftning som tillåter partiellt tillträde till ett av de yrken som omfattas av den ordning för automatiskt erkännande av yrkeskvalifikationer som föreskrivs i bestämmelserna i avdelning III, kapitel III i det direktivet i ändrad lydelse.

⁽¹⁾ EUT C 77, 9.3.2020.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 25 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luxembourg) – XI mot Caisse pour l'avenir des enfants

(Mål C-129/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Direktiv 2010/18/EU – Ändrade ramavtalet om föräldraledighet – Nationell lagstiftning enligt vilken rätt till föräldraledighet endast föreligger om arbetstagaren vid barnets födelse har anställning och med anledning därav är obligatoriskt ansluten till det berörda systemet för social trygghet)

(2021/C 138/15)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: XI

Motpart: Caisse pour l'avenir des enfants

Domslut

§ 1 punkterna 1 och 2, § 2 punkt 1 samt § 3 punkt 1 b i det ändrade ramavtalet om föräldraledighet, som ingicks den 18 juni 2009 och som återfinns i bilagan till rådets direktiv 2010/18/EU av den 8 mars 2010 om genomförandet av det ändrade ramavtalet om föräldraledighet som ingåtts av BUSINESSEUROPE, UEAPME, ECPE och EFS och om upphävande av direktiv 96/34/EG, ska tolkas på så sätt att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken en förälder endast har rätt till föräldraledighet om han eller hon utan avbrott har haft anställning under minst tolv månader omedelbart före föräldraledighetens början. Nämnda klausuler i ramavtalet utgör däremot hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken en förälder endast har rätt till föräldraledighet om han eller hon har ställning som arbetstagare vid tidpunkten för barnets födelse eller adoption.

⁽¹⁾ EUT C 191, 8.6.2020

Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 14 januari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel București – Rumänien) – Krakvet sp. z o.o. sp.k. mot Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Mål C-108/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 33 – Fastställande av platsen för beskattningsbara transaktioner – Leverans av varor med transport – Leverans av varor som försänts eller transporterats av leverantören eller för dennes räkning – Försäljning via en webbplats – Transportavtal som ingåtts av förvärvaren med ett bolag som föreslagits av leverantören)

(2021/C 138/16)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Krakvet sp. z. o. o. sp.k.

Motparter: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Avgörande

Artikel 33 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att när varor säljs via en webbplats av en leverantör med hemvist i en medlemsstat till förvärvare som befinner sig i en annan medlemsstat, varvid dessa förvärvare, i enlighet med de leveransalternativ som erbjuds av denne leverantör, för transporten väljer ett bolag som föreslås av denna webbplats, med vilket bolag de ingår ett avtal som är skilt från det avtal de ingår med leverantören avseende förvärvet av dessa varor, ska dessa varor anses ha transporterats "av leverantören eller för dennes räkning" i den mening som avses i denna artikel 33, om leverantören har en avgörande roll när det gäller att ta initiativ till samt att organisera de väsentliga skedena av transporten av dessa varor, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera, med beaktande av samtliga relevanta omständigheter i det nationella målet.

⁽¹⁾ EUT C 172, 20.5.2019

Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 20 januari 2021 – CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-706/19 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Artikel 181 i domstolens rättegångsregler – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Marknaden för livsmedelsförpackningar för detaljhandeln – Överklagande som är riktat mot domskälen – Uppenbart att överklagandet inte kan tas upp till prövning)

(2021/C 138/17)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o (ombud: inledningsvis S. Bariatti, E. Cucchiara och A. Cutrupi, avvocati, därefter av E. Cucchiara, avvocato)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis P. Rossi och T. Vecchi, därefter av P. Rossi, G. Conte och C. Sjödin)

Avgörande

- 1) Överklagandet avvisas, eftersom det är uppenbart att det inte kan prövas i sak..
- 2) CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 383, 11.11.2019.

Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 14 januari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Spetsializiran nakazatelen sad – Bulgarien) – brottmål mot UC, TD

(Mål C-769/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Straffrättsligt samarbete – Direktiv 2012/13/EU – Rätt till information vid straffrättsliga förfaranden – Artikel 6 – Misstänkta och tilltalade personers rätt att erhålla information om sina rättigheter – Artikel 47 andra stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Handläggning av målet inom skälig tid – Nationell lagstiftning enligt vilken domstolsförfarandet avslutas om rätten konstaterar att stämningsansökan innehåller fel – Målet återförvisas till åklagaren som upprättar en ny stämningsansökan – Tillåtlighet)

(2021/C 138/18)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsializiran nakazatelen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

UC, TD

Ytterligare deltagare vid rättegången: Spetsializirana prokuratura

Avgörande

Artikel 6.1, 6.3 och 6.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden, artikel 47 andra stycket i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt principen om unionsrättens företräde och rätten till människans värdighet ska tolkas på så sätt att de inte utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken det inte finns någon möjlighet att avhjälpa fel i en stämningsansökan (vars innehåll är oklart, ofullständigt eller motsägelsefullt) genom att åklagaren tillåts rätta felen vid den förberedande domstolsförhandling under vilken felen konstateras och rätten i stället alltid är skyldig att avsluta domstolsförfarandet och återförvisa ärendet till åklagarmyndigheten för upprättande av en ny stämningsansökan.

⁽¹⁾ EUT C 27, av den 27.1.2020.

Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 14 januari 2021 – Camelia Manéa mot Översättningscentrum för europeiska unionens organ

(Mål C-892/19 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Artikel 181 i domstolens rättegångsregler – Personalmål – Tillfälligt anställd – Visstidsanställningsavtal – Beslut att inte förlänga avtalet – Beslutet har återkallats och ersatts av ett nytt beslut om att inte förlänga avtalet, vilket trädde i kraft vid samma tidpunkt som det första beslutet – Talan om ogiltigförklaring och skadestånd – Uppenbart att överklagandet delvis inte kan upptas till prövning och delvis är ogrundat)

(2021/C 138/19)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Camelia Manéa (ombud: M.-A. Lucas, advokat)

Övrig part i målet: Översättningscentrum för europeiska unionens organ (ombud: M. Garnier och J. Rikkert biträdda av B. Wägenbaur, advokat)

Avgörande

- 1) Överklagandet avvisas i vissa delar och ogillas som uppenbart ogrundad i övriga delar.
- 2) Camelia Manéa ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 161, 11.05.2020.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 21 januari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal du travail de Nivelles – Belgien) – UF mot Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

(Mål C-105/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 53.2 och 94 i domstolens rättegångsregler – Beslut att begära förhandsavgörande – Preciseringar avseende de skäl som motiverar att det krävs ett svar på tolkningsfrågorna för att kunna lösa tvisten i det nationella målet saknas – Uppenbart att begäran om förhandsavgörande ska avvisas)

(2021/C 138/20)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal du travail de Nivelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: UF

Svaranden: Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres),

Avgörande

Det är uppenbart att den begäran om förhandsavgörande som framställts av Tribunal du travail de Nivelles (Arbetsdomstolen i Nivelles, Belgien) genom beslut av den 3 februari 2020 inte kan tas upp till prövning.

⁽¹⁾ EUT C 175, 25.5.2020.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 23 september 2020 — Ts.M.Ts. och T.M.M.

(Mål C-455/20)

(2021/C 138/21)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski rayonen sad

Parter i det nationella målet

Kärande: Ts.M.Ts. och T.M.M.

Domstolen (sjätte avdelningen) beslutade den 27 januari 2021 att avskriva målet.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Spanien) den 11 december 2020 – ASADE – Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio mot Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón

(Mål C-676/20)

(2021/C 138/22)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Aragón

Parter i det nationella målet

Klagande: ASADE – Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio

Motpart: Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör unionsrätten – artikel 49 FEUF⁽¹⁾ och artiklarna 76 och 77 (jämförda med artikel 74 och bilaga XIV) i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014⁽²⁾ – hinder för en nationell bestämmelse som tillåter upphandlande myndigheter att ingå avtal med privata organ utan vinstsyfte – inte enbart frivilligorganisationer – för tillhandahållande av alla slags sociala tjänster till enskilda mot ersättning av kostnaderna, utan att använda de förfaranden som föreskrivs i upphandlingsdirektivet [2014/24/EU] och oavsett dess uppskattade värde, endast genom en föregående kvalificering av dessa rättsfigurer som utomobligatoriska?
- 2) Utgör unionsrätten – artikel 49 FEUF och artiklarna 76 och 77 (jämförda med artikel 74 och bilaga XIV) i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 – hinder för en nationell bestämmelse som, för utförande av allmännyttiga hälso- och socialtjänster, gör det möjligt att kringgå bestämmelserna om offentlig upphandling, genom att använda en metod med samordnade åtgärder, som ett komplement till eller ersättning för förvaltning med egna medel, inte av skäl som är att hänföra till en metod för lämpligt tillhandahållande av tjänster, utan för uppfyllandet av konkreta socialpolitiska mål, som påverkar sättet för tillhandahållandet och som krävs av den utvalda aktör som har ansvar för att utföra tjänsten, även om principerna om offentlighet, konkurrens och öppenhet iaktas?
- 3) Om så är fallet, utgör unionsrätten – ovan nämnda bestämmelser och vidare artikel 15.2 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december om tjänster på den inre marknaden⁽³⁾ – hinder för en exklusiv rätt som innebär att detta tillvägagångssätt förbehålles organ utan vinstsyfte – inte enbart frivilligorganisationer –, även om principerna om öppenhet och offentlighet har iakttagits?
- 4) Ska artikel 15.2 b i tjänstedirektivet [2006/123/EG] tolkas så att en den omständigheten att de upphandlande myndigheterna ges behörighet att göra en skönmässig bedömning med avseende på vidtagande av samordnade åtgärder för att anförtra utförandet av social- och hälso-tjänster till organ utan vinstsyfte medför att tillgången till dessa tjänster villkoras av organets juridiska form? Om svaret på denna fråga är jakande, är en sådan nationell bestämmelse som den som tolkningsfrågan avser, beträffande vilken medlemsstaten inte har anmält till kommissionen att den omfattar en rekvisit avseende juridisk form, giltig enligt artikel 15.7 i tjänstedirektivet?
- 5) För det fall ovanstående frågor besvaras jakande, ska artiklarna 49 och 56 FEUF, artiklarna 76 och 77 (jämförda med artikel 74 och bilaga XIV) i upphandlingsdirektivet [2014/24/EU] och artikel 15.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december om tjänster på den inre marknaden tolkas så att de tillåter de upphandlande myndigheterna att välja ett organ utan vinstsyfte (inte endast frivilligorganisationer) för ingående av avtal om tillhandahållande av alla slags tjänster till enskilda – utöver dem som anges i artikel 2.2 j i nämnda direktiv – och bland urvalskriterierna inbegripa *etablering på den ort eller i det geografiska område där tjänsten ska utföras*?

⁽¹⁾ EUT C 326, 2012, s. 47.

⁽²⁾ EUT L 94, 2014, s. 65 (om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG).

⁽³⁾ EUT L 376, 2006, s. 36.

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court (Irland) den 4 januari 2021 – FS mot Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment affairs, Minister for Social Protection

(Mål C-3/21)

(2021/C 138/23)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court (Irland)

Parter i det nationella målet

Sökande: FS

Motparter: Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment Affairs, Minister for Social Protection

Tolkningsfrågor

- 1) Omfattar begreppet ansökan i artikel 81 i förordning nr 883/2004 ⁽¹⁾ en pågående situation när en person uppbär en periodisk förmån från en första medlemsstat (när det korrekta vore att förmånen betalas ut av en andra medlemsstat), och detta varje gång denna förmån betalas ut, även efter den ursprungliga ansökan och det ursprungliga beslutet av den första medlemsstaten att bevilja förmånen?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande, ska då – under omständigheter där en ansökan om en social trygghetsförmån felaktigt har ingetts till en ursprungsmedlemsstat, när den borde ha ingetts till en andra medlemsstat – den andra medlemsstatens skyldighet enligt artikel 81 i förordning nr 883/2004 (särskilt skyldigheten att en ansökan som ingetts till ursprungsmedlemsstaten ska behandlas som att den inkommit i rätt tid i den andra medlemsstaten) tolkas som att den är helt fristående från sökandens skyldighet att lämna korrekta uppgifter om sin bosättningsort enligt artikel 76.4 i förordning nr 883/2004, så att en ansökan som felaktigt har ingetts till ursprungsmedlemsstaten ska av den andra medlemsstaten anses ha inkommit i rätt tid vid tillämpningen av artikel 81, trots att sökanden har underlåtit att lämna korrekta uppgifter om sin bosättningsort i enlighet med artikel 76.4, inom den tidsfrist för att inge en ansökan som föreskrivs i den andra medlemsstatens lagstiftning?
- 3) Får den allmänna unionsrättsliga effektivitetsprincipen till följd att tillgången till rättigheter enligt unionsrätten förlorar sin ändamålsenliga verkan under sådana omständigheter som dem som föreligger i förevarande mål (särskilt under omständigheter där den unionsmedborgare som utövar rätten till fri rörlighet åsidosätter sin skyldighet enligt artikel 76.4 att underrätta myndigheterna för social trygghet i ursprungsmedlemsstaten om sitt byte av bosättningsland) genom att det i den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där rätten till fri rörlighet utövas uppställs ett krav på att en unionsmedborgare, för att ansökningar om barnbidrag ska beviljas retroaktivt, måste ansöka om en sådan förmån i den andra medlemsstaten inom en period på 12 månader som föreskrivs i den nationella lagstiftningen i sistnämnda medlemsstat?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 14 januari 2021 – SRS, AA mot Minister for Justice and Equality

(Mål C-22/21)

(2021/C 138/24)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i det nationella målet

Klagande: SRS, AA

Motpart: Minister for Justice and Equality

Tolkningsfrågor

- 1) Kan begreppet person som ingår i en unionsmedborgares hushåll, såsom det används i artikel 3 i direktiv 2004/38/EG, ⁽¹⁾ definieras på ett sådant sätt att det är allmänt tillämpligt inom hela unionen, och vilken är i så fall denna definition?
- 2) Om detta begrepp inte kan definieras, på grundval av vilka kriterier ska domare bedöma bevisningen så att nationella domstolar i enlighet med en fastställd förteckning över faktorer kan avgöra vem som ingår eller inte ingår i en unionsmedborgares hushåll med avseende på fri rörlighet?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 2004, s. 77 och rättelse i EUT L 229, 2004, s. 35).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski gradski sad (Bulgarien) den 4 februari 2021 –
Brottmål mot KT**

(Mål C-71/21)

(2021/C 138/25)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski gradski sad

Eftersökt person

KT

Tolkningsfrågor

- 1) Är det enligt bestämmelserna i artikel 1.2 och 1.3 i avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Island och Konungariket Norge om förfarande för överlämnande mellan Europeiska unionens medlemsstater och Island och Norge tillåtet att utfärda en ny arresteringsorder för lagföring för samma gärningar mot en person som en medlemsstat i Europeiska unionen har vägrat att överlämna på grundval av artikel 1.3 i avtalet, jämförd med artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 8 i europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna?
- 2) Är det enligt bestämmelserna i artikel 1.3 i avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Island och Konungariket Norge om förfarande för överlämnande mellan Europeiska unionens medlemsstater och Island och Norge samt i artiklarna 21.1 och 67.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och i artiklarna 6 och 45.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tillåtet att en medlemsstat, som har mottagit en arresteringsorder, gör en förnyad prövning i ett mål där en annan medlemsstat har avslagit begäran om överlämnande av samma person för lagföring för samma gärningar efter det att den eftersökta personen har utövat sin rätt till fri rörlighet och flyttat från den stat i vilken begäran om överlämnande avslogs till den stat till vilken den nya arresteringsordern har översänts?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākā tiesa (Senāts) (Lettland) den 4 februari 2021 –
SIA "PRODEX" mot Valsts ieņēmumu dienests**

(Mål C-72/21)

(2021/C 138/26)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i det nationella målet

Klagande i första instans samt i högsta instans: SIA "PRODEX"

Motpart i första instans samt i högsta instans: Valsts ieņēmumu dienests

Tolkningsfrågor

- 1) Ska Kombinerade nomenklaturen, som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan,⁽¹⁾ i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 1006/2011 av den 27 september 2011,⁽²⁾ tolkas så, att undernummer 4418 20 i kombinerade nomenklaturen kan omfatta dörrkarmar och trösklar som separata varor?
- 2) Kan undernummer 4418 20 i Kombinerade nomenklaturen, mot bakgrund av regel 2 a första meningen i de allmänna bestämmelserna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen, som återfinns i bilaga I, del 1, avsnitt I A i kommissionens förordning (EU) nr 1006/2011 av den 27 september 2011 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, även omfatta dörrkarmar, dörrblad och trösklar som inte är färdigarbetade, under förutsättning att de i detta skick har de kompletta och färdigarbetade dörrkarmarnas och trösklarnas huvudsakliga karaktär?
- 3) Ska sådana skivor och lister av trä som är i fråga i det nationella målet – som har en profil och en dekorativ ytbehandling som objektivt sett visar att de är avsedda att användas vid tillverkning av dörrar, dörrkarmar och trösklar, men som, innan dörren monteras, måste kortas för justering av deras längd och på vilka det behöver konstrueras utrymmen för fästordningar och i vilka det, i förekommande fall, behöver integreras utrymmen för gångjärn och lås – klassificeras enligt undernummer 4418 20 eller, beroende på egenskaperna hos de aktuella skivorna eller listerna, enligt numren 4411 och 4412 i Kombinerade nomenklaturen?

⁽¹⁾ EUT L 256, 1987, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1006/2011 av den 27 september 2011 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 282, 2011, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administratīvā apgabaltiesa (Lettland) den 1 februari 2021 – AS PrivatBank, A, B, Unimain Holdings Limited mot Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Mål C-78/21)

(2021/C 138/27)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Administratīvā apgabaltiesa

Parter i det nationella målet

Klagande: AS PrivatBank, A, B, Unimain Holdings Limited

Motpart: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Tolkningsfrågor

- 1) Kan även sådana finansiella lån och krediter samt transaktioner i löpande räkning och över inlåningskonton i finansiella institut (inklusive banker) som anges i bilaga 1 till rådets direktiv 88/361/EEG av den 24 juni 1988 för genomförandet av artikel 67 i [EG]-fördraget ⁽¹⁾ anses utgöra kapitalrörelser i den mening som avses i artikel 63.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt?
- 2) Utgör en restriktion (som inte följer direkt av medlemsstatens lagstiftning), som den behöriga myndigheten i en medlemsstat ålägger ett visst kreditinstitut, genom vilken det kreditinstitutet förbjuds att upprätta affärsförbindelser med personer som inte är medborgare i Republiken Lettland och åläggs att upphöra med befintliga sådana förbindelser, en åtgärd i en medlemsstat i den mening som avses i artikel 63.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och, som sådan, ett åsidosättande av principen om fri rörlighet för kapital mellan medlemsstaterna enligt denna bestämmelse?
- 3) Är en begränsning av den fria rörligheten för kapital, som garanteras i artikel 63.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, med hänsyn till målet att förebygga att unionens finansiella system används för penningtvätt och finansiering av terrorism, vilket anges i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, ⁽²⁾ berättigad?
- 4) Är det tillvägagångssätt som medlemsstaten valt – skyldigheten som åläggs ett visst kreditinstitut att inte upprätta affärsförbindelser med personer som inte är medborgare i en viss medlemsstat (Republiken Lettland) och avsluta redan befintliga sådana affärsförbindelser – lämpligt för att uppnå det mål som anges i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG, och utgör det därmed ett sådant undantag som föreskrivs i artikel 65.1 b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt?

⁽¹⁾ EGT L 178, 1988, s. 5.

⁽²⁾ EUT L 141, 2015, s. 73.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal du travail de Liège (Belgien) den 15 februari 2021 – VW mot Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

(Mål C-92/21)

(2021/C 138/28)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal du travail de Liège

Parter i det nationella målet

Klagande: VW

Motpart: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör ett rättsmedel i nationell rätt – till förmån för en asylsökande som anmodats att låta sin ansökan om internationellt skydd prövas i en annan medlemsstat – som inte har suspensiv verkan och som endast kan få suspensiv verkan vid ett frihetsberövande inför en omedelbart förestående överföring, ett effektivt rättsmedel i den mening som avses i artikel 27 i Dublin III-förordningen ⁽¹⁾?
- 2) Ska ett effektivt rättsmedel enligt artikel 27 i Dublin III-förordningen förstås så, att det endast innebär ett hinder för genomförandet av en påtvingad överföringsåtgärd under prövningen av ett överklagande av överföringsbeslutet eller så, att det innebär ett förbud mot alla förberedande åtgärder för avlägsnande, såsom förflyttning till en förläggning för genomförande av en återresa för en asylsökande som anmodats att låta sin asylansökan prövas i ett annat europeiskt land?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 182, 2013, s. 31).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Bremen (Tyskland) den 16 februari 2021 –
DM mot CTS Eventim AG & Co. KGaA**

(Mål C-96/21)

(2021/C 138/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Bremen

Parter i det nationella målet

Klagande: DM

Motpart: CTS Eventim AG & Co. KGaA

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 16.1 i direktiv 2011/83/EU ⁽¹⁾ tolkas så, att det för att tillämpa undantaget från ångerrätten enligt nämnda bestämmelse är tillräckligt att näringsidkaren endast säljer en rätt till tillträde till en tjänst som avser fritidsverksamhet till konsumenten, men själv inte är den som tillhandahåller denna tjänst direkt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 2011, s. 64).

Talan väckt den 26 februari 2021 – Republiken Tjeckien/Republiken Polen**(Mål C-121/21)**

(2021/C 138/30)

*Rättegångsspråk: polska***Parter***Sökande:* Republiken Tjeckien (ombud: M. Smolek, L. Dvořáková och J. Vlácil)*Svarande:* Republiken Polen**Sökandens yrkanden**

Republiken Tjeckien yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Polen:

- har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1 och 4.2 i direktiv 2011/92 ⁽¹⁾, jämförd med artiklarna 4.4–6, 5.1, 5.2, 6, 7, 8 och 9 i detta direktiv, genom att tillåta en förlängning på sex år av tillståndet för utvinning av brunkol utan miljökonsekvensbedömning,
- har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 6.2–7, 7.5, 8, 9 och 11.1 i direktiv 2011/92 genom att den berörda allmänheten utesluts från förfarandet för beviljande av tillstånd att bedriva gruvverksamhet,
- har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11.1 i direktiv 2011/92 genom att förklara MKB-beslutet omedelbart verkställbart,
- har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1 a ii och b ii i direktiv 2000/60 ⁽²⁾ genom att i MKB-beslutet inte föreskriva något förfarande för det fall undantag för särskilda vattenförekomster med stöd av artikel 4.5 i direktiv 2000/60 inte kan beviljas,
- har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 6.2–7, 7.1, 7.2, 7.5 och 8 i direktiv 2011/92 genom att inte tillåta den berörda allmänheten eller Republiken Tjeckien att delta i förfarandet för beviljande av tillstånd för gruvverksamhet fram till år 2026,
- har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 9.1 och 9.2 i direktiv 2011/92 genom att inte offentliggöra tillståndet att bedriva gruvverksamhet fram till år 2026 eller delge Republiken Tjeckien detta tillstånd i en begriplig form,
- har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11.1 i direktiv 2011/92 genom att förhindra domstolsprövning av tillståndet att bedriva gruvverksamhet fram till år 2026,
- har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 7 i direktiv 2003/4 ⁽³⁾ genom att inte offentliggöra tillståndet att bedriva gruvverksamhet fram till år 2026,
- har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 FEU genom att inte tillhandahålla fullständig information gällande förfarandet för att bevilja tillstånd att bedriva gruvverksamhet fram till år 2026,
- har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1 i direktiv 2011/92 genom att inte i tillräcklig utsträckning beakta MKB-beslutet i tillståndet att bedriva gruvverksamhet fram till år 2026,
- har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 8a.1 b i direktiv 2011/92 genom att inte föreskriva tillräckliga miljövillkor i tillståndet att bedriva gruvverksamhet fram till år 2026, samt

— förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har till stöd för sin talan åberopat grunder avseende åsidosättande av direktiven 2011/92, 2000/60 och 2003/4 samt EU-fördraget (principen om lojalt samarbete).

1. Republiken Polen har i nationell lagstiftning infört bestämmelser enligt vilka det är möjligt att förlänga ett tillstånd att bedriva gruvverksamhet med sex år utan miljökonsekvensbedömning och förfarandet för att bevilja tillstånd att bedriva gruvverksamhet till största del inte är offentligt. Republiken Polen har därmed åsidosatt direktiv 2011/92.
2. Republiken Polen har åsidosatt direktiv 2011/92 genom att fastställa att beslutet gällande miljövillkoren för projektet att utöka och förlänga utvinningsverksamheten i gruvan Turów fram till år 2044 var omedelbart verkställbart, vilket således förhindrade en effektiv domstolsprövning av beslutet. Republiken Polen har även åsidosatt direktiv 2000/60 i den mån beslutet gällande miljövillkor inte vederbörligen omfattar hela den period som projektet avser vad gäller gruvverksamhetens inverkan på vattenförekomster.
3. Republiken Polen har åsidosatt direktiv 2011/92 genom att förhindra den berörda allmänheten och Republiken Tjeckien från att delta i förfarandet för att bevilja det slutliga tillståndet att bedriva gruvverksamhet i brunkolsgruvan Turów fram till år 2026, genom att inte offentliggöra det beviljade tillståndet och delge Republiken Tjeckien tillståndet försent och på ett ofullständigt sätt, genom att den berörda allmänheten enligt polsk rätt förhindras från att granska detta tillstånd och i den mån miljökonsekvensbedömningen inte vederbörligen beaktas i tillståndet. Republiken Polen har därmed även åsidosatt direktiv 2003/4 och principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 FEU.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 2012, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 2000, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 2003, s. 26).

Talan väckt den 11 mars 2021 – Ungern mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

(Mål C-156/21)

(2021/C 138/31)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Ungern (ombud: M. Z. Febér och M. M. Tátrai)

Svarande: Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2092 av den 16 december 2020 om en generell villkorlighetsordning för skydd av unionsbudgeten, ⁽¹⁾

i andra hand

— ogiltigförklara följande bestämmelser i förordning 2020/2092:

— Artikel 4.1,

— artikel 4.2 h,

- artikel 5.2,
- artikel 5.3, nästsista meningen,
- artikel 5.3, sista meningen,
- artikel 6.3 och 6.8, samt
- förplikta Europaparlamentet och rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Första grunden: Olämplig rättslig grund för förordningen och rättslig grund saknas

Artikel 322.1 a FEUF, vilket är den angivna rättsliga grunden för den angripna förordningen, ger unionslagstiftaren befogenhet att anta finansiella föreskrifter för genomförande av unionsbudgeten. Förordningen innehåller emellertid inga sådana bestämmelser. Den rättsliga grunden för förordningen är således felaktig och den saknar lämplig rättslig grund.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 7 FEU jämförd med artiklarna 4.1 FEU, 5.2 FEU, 13.2 FEU och 269 FEUF

Det förfarande som fastställs enligt den angripna förordningen förutsätter ett verkställande, i förhållande med ett särskilt antagande, av det förfarande som avses i artikel 7 FEU, vilket inte är tillåtet enligt samma artikel. Själva inrättandet av ett parallellt förfarande enligt förordningen innebär ett åsidosättande och kringgående av artikel 7 FEU. Det förfarande som fastställs enligt förordningen strider samtidigt mot räckvidden av de befogenheter som definieras i artikel 4.1 FEU, vilket innebär ett åsidosättande av tilldelningsprincipen enligt artikel 5.2 FEU, principen om jämvikt mellan institutionerna enligt artikel 13.2 FEU och artikel 269 FEUF om unionsdomstolens behörighet.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av grundläggande unionsrättsliga principer om rättssäkerhet och förutsägbarhet

De grundläggande begrepp som används i den angripna förordningen har dels inte definierats, dels kan de inte bli föremål för någon enhetlig definition. Av denna anledning kan de inte vara lämpliga som grund för de bedömningar eller åtgärder som kan göras eller antas med stöd av förordningen, eller möjliggöra för medlemsstaterna att med nödvändig säkerhet utifrån förordningen bedöma vad som förväntas av dem i förhållande till deras rättsordning eller myndighetsutövning. Olika konkreta bestämmelser i förordningen, betraktade såväl var för sig som tillsammans, innebär även en sådan rättsosäkerhet i förhållande till förordningens tillämpning att de medför ett åsidosättande av de grundläggande unionsrättsliga principerna om rättssäkerhet och förutsägbarhet.

4. Fjärde grunden: Ogiltigförklaring av artikel 4.1 i förordningen

Enligt artikel 4.1 i förordningen kan åtgärder vidtas både då det föreligger risker för förvaltningen av unionsbudgeten eller för att skydda unionens ekonomiska intressen. I avsaknad av någon verklig påverkan eller effekt kan tillämpningen av de åtgärder som kan vidtas med stöd av förordningen förefalla oproportionerliga. Denna bestämmelse innebär således ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen.

5. Femte grunden: Ogiltigförklaring av artikel 4.2 h i förordningen

Enligt artikel 4.2 h i den angripna förordningen kan rättsstatens principer, vid andra situationer eller ageranden från myndigheternas sida som är av betydelse för den sunda ekonomiska förvaltningen av unionsbudgeten eller skyddet av unionens ekonomiska intressen, anses ha överträtts och åtgärder kan vidtas, vilka, i avsaknad av en exakt definition av de åtgärder och situationer som omfattas, får anses utgöra ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen.

6. Sjätte grunden: Ogiltigförklaring av artikel 5.2 i förordningen

Enligt artikel 5.2 i den angripna förordningen, för det fall åtgärder vidtas i förhållande till en medlemsstat, det vill säga när en sådan nekas medel från unionsbudgeten, utesluts inte medlemsstaten från sin skyldighet att fortsätta finansiera slutanvändarna för programmen enligt vad som tidigare överenskommits. Bestämmelsen står i strid dels med förordningens rättsliga grund i den mån den ålägger en skyldighet som belastar medlemsstaternas budgetar, dels med de unionsrättsliga bestämmelserna gällande budgetunderskott och medför ett åsidosättande av principen om likabehandling av medlemsstaterna.

7. Sjunde grunden: Åsidosättande av artikel 5.3 tredje meningen i förordningen

Enligt artikel 5.3 tredje meningen i den angripna förordningen ska genom de vidtagna åtgärderna arten av överträdelserna av rättsstatens principer, samt hur allvarliga och omfattande de är, beaktas, vilket innebär att förhållandet mellan de konstaterade överträdelserna av rättsstatens principer och den konkreta inverkan på unionsbudgeten eller unionens ekonomiska intressen ifrågasätts och således står i strid med förordningens rättsliga grund och artikel 7 FEU. Den omständigheten att åtgärderna inte definieras med vederbörlig precision innebär även det ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen.

8. Åttonde grunden: Ogiltigförklaring av artikel 5.3 sista meningen i förordningen

Enligt artikel 5.3 sista meningen i den angripna förordningen ska de vidtagna åtgärderna i så stor utsträckning som möjligt inriktas på de unionsåtgärder som påverkas av överträdelserna av rättsstatens principer, vilket inte garanterar att det föreligger ett direkt samband mellan de konstaterade överträdelserna av rättsstatens principer och de åtgärder som bör vidtas. Detta medför ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen, och, i den mån sambandet mellan de konstaterade överträdelserna av rättsstatens principer och de åtgärder som bör vidtas inte vederbörligen har fastställts, av rättssäkerhetsprincipen.

9. Nionde grunden: Ogiltigförklaring av artikel 6.3 och 6.8 i förordningen

Enligt artikel 6.3 och 6.8 i den angripna förordningen ska kommissionen i sin bedömning ta hänsyn till relevanta uppgifter från tillgängliga källor, inbegripet beslut, slutsatser och rekommendationer från unionsinstitutioner, andra relevanta internationella organisationer och andra erkända institutioner, och i bedömningen av åtgärdernas proportionalitet ta hänsyn till nämnda uppgifter och vägledning, vilket inte innefattar en tillräckligt exakt definition av den information som används. Den omständigheten att de uppgifter och källor som används av kommissionen inte är vederbörligen definierade innebär ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen.

(¹) EUT L 2020, 433I, s. 1.

Talan väckt den 11 mars 2021 – Republiken Polen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

(Mål C-157/21)

(2021/C 138/32)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Svarande: Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2092 av den 16 december 2020 om en generell villkorlighetsordning för skydd av unionsbudgeten (¹) i dess helhet, och

— förplikta Europaparlamentet och rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Förordning 2020/2092 saknar giltig rättslig grund.

Polen gör gällande att en förordning som antas enligt artikel 322.1 a FEUF inte kan innehålla indikationer på överträdelse av rättsstatens principer och ge kommissionen och rådet rätt att förklara att det föreligger en överträdelse av den principen av medlemsstater och följaktligen att i genomförandeakterna anta åtgärder för att skydda unionsbudgeten. Dessutom anför Polen att en sådan mekanism inte uppfyller de krav som bör uppfyllas av villkorlighetsmekanismen och den är därför en mekanism för införande av sanktioner mot medlemsstaterna för deras underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt fördragen.

2. Alternativt, om domstolen godtar unionslagstiftarens behörighet att anta förordning 2020/2092, görs gällande att förordningen antagits på fel rättslig grund.
3. Alternativt, om domstolen godtar unionslagstiftarens behörighet att anta förordning 2020/2092, görs gällande ett åsidosättande av protokoll (nr 2) om tillämpningen av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.
4. Överträdelse av artikel 296 andra stycket FEUF med anledning av att skälen i förslaget till förordning 2020/2092 var otillräckliga.
5. Överträdelse av artikel 7 FEU.

Polen hävdar att förordning 2020/2092 fastställer en ny kontrollmekanism avseende medlemsstaternas efterlevnad av rättsstatens principer som inte föreskrivs i fördragen och därför ger upphov till verkningar som är likvärdiga med ändringar av fördragen. Eftersom syftet med den mekanism som antagits genom förordning 2020/2092 dessutom överlappar syftet med det förfarande som inrättats i artikel 7 FEU, leder förordning 2020/2092 till ett kringgående av det förfarande som inrättats i artikel 7 FEU, vilket äventyrar giltigheten av dess fortsatta tillämpning och till och med gör det meningslöst.

6. Åsidosättande av artikel 269 första stycket FEUF genom angivande av rättsstatens principer som ett primärrättsligt begrepp som anges i artikel 2 FEU genom sekundärrätt, nämligen förordning 2020/2092.
7. Åsidosättande av artikel 4.1, artikel 4.2 andra meningen och artikel 5.2 FEU.

Denna grund utvecklar resonemanget i den första grunden. Polen hävdar att unionslagstiftaren, genom att anta kontrollmekanismen i förordning 2020/2092 avseende medlemsstaternas efterlevnad av rättsstatens principer, har åsidosatt principen om tilldelade befogenheter enligt artikel 4.1 och artikel 5.2 TEU. Dessutom anför Polen att lagstiftaren också har åsidosatt skyldigheten enligt artikel 4.2 andra meningen FEU att respektera väsentliga statliga funktioner, däribland säkerställande av territoriell integritet, upprätthållande av lag och ordning och skydd av nationell säkerhet.

8. Åsidosättande av principen om likabehandling av medlemsstaterna (artikel 4.2 första meningen FEU).

Polen hävdar att bestämmelserna i förordningen inte garanterar att konstaterandet av överträdelser av rättsstatens principer föregås av en "grundlig kvalitativ bedömning" som kommer att vara objektiv, opartisk och rättvis. Dessutom anför Polen att förfarandet för antagande av åtgärder för att skydda unionsbudgeten på ett tydligt och direkt sätt diskriminerar mindre och medelstora medlemsstater jämfört med de större staterna.

9. Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen.

Polen hävdar att bestämmelserna i förordning 2020/2092, och särskilt indikationerna på förekomsten av en överträdelse av rättsstatens principer, vilka förtecknas i artikel 3 och artikel 4.2, inte uppfyller kraven på klarhet och precision.

10. Åsidosättande av proportionalitetsprincipen (artikel 5.4 FEU).
11. Maktmissbruk genom inrättandet av en mekanism vars verkliga syfte inte är att skydda unionens budget utan att kringgå de processuella kraven för att inleda förfarandet enligt artikel 7 FEU och de materiella kraven för att inleda det förfarande som avses i artikel 258 FEUF.

⁽¹⁾ EUT L 433I, 2020, s. 1.

Beslut meddelat av ordföranden på domstolens femte avdelning den 11 januari 2021 – Europeiska kommissionen mot Ungern

(Mål C-761/19) ⁽¹⁾

(2021/C 138/33)

Rättegångsspråk: ungerska

Ordföranden på femte avdelningen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 77, 9.03.2020.

Beslut meddelat av ordföranden på domstolens sjätte avdelning den 30 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal d'instance de Rennes – Frankrike) – Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue mot OG

(Mål C-865/19) ⁽¹⁾

(2021/C 138/34)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på sjätte avdelningen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 54, 17.02.2020.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 27 november 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, Ceuta y Melilla – Spanien) – ZP mot Delegación del Gobierno en Melilla

(Mål C-38/20) ⁽¹⁾

(2021/C 138/35)

Rättegångsspråk: spanska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 137, 27.04.2020.

Beslut meddelat av ordföranden på domstolen den 18 januari 2021 – Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-227/20) ⁽¹⁾

(2021/C 138/36)

Rättegångsspråk: italienska

Ordföranden på domstolen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 255, 3.08.2020.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 22 januari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal du travail du Brabant wallon – Belgien) – PR mot Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)

(Mål C-335/20) ⁽¹⁾

(2021/C 138/37)

Rättegångsspråk: franska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 313, 21.09.2020.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 25 januari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Wien – Österrike) – Österreichische Apothekerkammer mot HA

(Mål C-407/20) ⁽¹⁾

(2021/C 138/38)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 443, 21.12.2020.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 22 januari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Noord-Holland – Nederländerna) – P mot Swiss International Air Lines AG

(Mål C-512/20) ⁽¹⁾

(2021/C 138/39)

Rättegångsspråk: nederländska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 443, 21.12.2020.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 17 februari 2021 – Ryanair mot kommissionen

(Mål T-238/20) ⁽¹⁾

(”Statligt stöd – Marknaden för lufttrafik i Sverige, från Sverige och till Sverige – Kreditgarantier till flygföretag i samband med covid-19-pandemin – Beslut om att inte göra invändningar – Tillfällig ram för statliga stödåtgärder – Åtgärd som syftar till att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi – Frihet att tillhandahålla tjänster – Likabehandling – Proportionalitet – Krav på innehav av en operativ licens utfärdad av svenska myndigheter – Någon avvägning mellan stödets gynnsamma effekter och dess negativa effekter på handeln och upprätthållandet av en icke-snedvriden konkurrens har inte gjorts – Artikel 107.3 b FEUF – Ratio legis – Motiveringsskyldighet”)

(2021/C 138/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ombud: advokaterna, E. Vahida, F.-C. Laprévote, S. Rating och I.-G. Metaxas-Maranghidis)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn, S. Noë och F. Tomat)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Frankrike (ombud: E. de Moustier, C. Mosser, A. Daniel och P. Dodeller), Republiken Sverige (ombud: C. Meyer-Seitz, H. Eklinder, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, R. Shahsavan Eriksson och J. Lundberg)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2020) 2366 final av den 11 april 2020 om statligt stöd SA.56812 (2020/N) – Sverige – Covid-19: Program med kreditgarantier till förmån för flygföretag.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Ryanair DAC ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader, inbegripet kostnaderna för begäran om konfidentiell behandling.
- 3) Republiken Frankrike och Konungariket Sverige ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 209, 22.06.2020.

Tribunalens dom av den 17 februari 2021 – Ryanair mot kommissionen(Mål T-259/20) ⁽¹⁾

(Statligt stöd – Franska lufttrafikmarknaden – Moratorium i anledning av covid-19-pandemin med betalningen under perioden mars-december 2020 av flygskatt och solidaritetsskatt på flygbiljetter, vilka förfaller till betalning månatligen – Beslut om att inte göra invändningar – Stöd för att avhjälpa skador som orsakats av en exceptionell händelse – Frihet att tillhandahålla tjänster – Likabehandling – Krav på att inneha en operativ licens utfärdad av franska myndigheter – Proportionalitet – Artikel 107.2 b FEUF – Motiveringsskyldighet)

(2021/C 138/41)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ombud: advokaterna, E. Vahida, F.-C. Lapr v te, S. Rating och I.-G. Metaxas-Maranghidis)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn, S. No  och C. Georgieva-Kecsmar)

Part som har intervenerat till stöd f r svaranden: Republiken Frankrike (ombud: E. de Moustier, C. Mosser, A. Daniel och P. Dodeller)

Saken

Talan grundad på artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2020) 2097 av den 31 mars 2020 om statligt stöd SA.56765 (2020/N) – Frankrike – Covid-19 – Moratorium med betalning av flygskatter till förmån för lufttrafikföretag.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Ryanair DAC ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader, inbegripet kostnaderna för begäran om konfidentiell behandling.
- 3) Republiken Frankrike ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 215, 29.6.2020.

Tribunalens beslut av den 12 februari 2021 – sprd.net mot EUIPO – Shirtlabor (I love)(Mål T-19/20) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring – EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärket I love – Absolut registreringshinder – Avsaknad av särskiljningsförmåga – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – Varumärke som utgörs av en reklamslogan – Motiveringsskyldighet – Artikel 94.1 i förordning 2017/1001 – Artikel 16.1 a i delegerad förordning (EU) 2018/625  r inte tillämplig – Huruvida bevisning kan tas upp till prövning – Artikel 97.1 i förordning 2017/1001 – Op rtiskhet – Artikel 95.1 i förordning 2017/1001 – Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)

(2021/C 138/42)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: sprd.net AG (Leipzig, Tyskland) (ombud: advokaten J. Hellenbrand)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Hanne)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Shirlabor GmbH (Münster, Tyskland) (ombud: advokaten O. Wallscheid)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 18 oktober 2019 (ärende R 5/2019-5) om ett ogiltighetsförfarande mellan Shirlabor och sprd.net.

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) sprd.net AG ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).
- 3) Shirlabor GmbH ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 68, 2.03.2020.)

Tribunalens beslut av den 11 februari 2021 – Fryč mot kommissionen

(Mål T-92/20) (¹)

(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Statligt stöd – Gruppundantagsförordningarna – Stödprogram som beviljats av tjeckiska myndigheter till förmån för vissa företag – Beslut av kommissionen att godkänna nämnda program – Talan om ogiltigförklaring avvisad såsom för sent väckt – Skada som påstås ha orsakats av rättsakter från kommissionen och unionsdomstolarna – Preskription – Talan som delvis uppenbart ska avvisas – Orsakssamband – Uppenbart att talan i vissa delar helt saknar rättslig grund)

(2021/C 138/43)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Parter

Sökande: Petr Fryč (Pardubice, Tjeckien) (ombud: advokaten Š. Oharková)

Svarande: Europeiska kommission (ombud: G. Braga da Cruz, C. Georgieva-Kecsmar och K. Walkerová)

Saken

Talan grundad på artikel 268 FEUF om ersättning för den skada som sökanden påstås ha lidit till följd av, för det första, antagandet av kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 av den 6 augusti 2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget (allmän gruppundantagsförordning) (EUT L 214, 2008, s. 3), för det andra, kommissionens antagande av beslutet av den 3 december 2007 och avsaknaden av offentliggörande av beslutet, för det tredje, bristerna i kommissionens hantering av de klagomål som lämnats in av sökanden mellan 2016 och 2018 och, för det fjärde, besluten av den 5 september 2019, Fryč/kommissionen (C-230/19 P, ej publicerad, EU:C:2019:685) och den 15 januari 2019, Fryč/kommissionen (T-513/18, ej publicerad, EU:T:2019:22).

Avgörande

- 1) Talan ogillas.

- 2) Det finns inte längre skäl att pröva Republiken Tjeckiens ansökan om intervention.
- 3) Petr Fryč ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader, med undantag för de kostnader som är hänförliga till ansökan om intervention.
- 4) Petr Fryč och kommissionen ska bära sina respektive kostnader hänförliga till ansökan om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 161, 11.5.2020.)

Tribunalens beslut av den 11 februari 2021 – Sam McKnight mot EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL)

(Mål T-176/20) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Återkallelse av det angripna beslutet – Tvisten har inte något föremål – Anledning saknas att döma i målet)

(2021/C 138/44)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Sam McKnight (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna V. von Bomhard och J. Fuhrmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: P. Sipos)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Carolina Herrera Ltd (New York, New York, Förenta staterna) (ombud: advokaterna E. Stoyanov Edisonov och I. Robledo McClymont)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 30 januari 2020 (ärende R 689/2019-4) angående ett invändningsförfarande mellan Carolina Herrera och Sam McKnight.

Avgörande

1. Det finns inte längre anledning att döma i målet.
2. Europeiska immaterialrättsmyndigheten (EUIPO) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som åsamkats av Sam McKnight Ltd och Carolina Herrera Ltd.

⁽¹⁾ EUT C 191, 8.6.2020.)

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 8 februari 2021 – PNB Banka mot ECB

(Mål T-230/20 R)

(Interimistiskt förfarande – Ekonomisk och monetär politik – Tillsyn över kreditinstitut – Särskilda tillsynsuppgifter som tilldelats ECB – Beslut att återkalla tillståndet för ett kreditinstitut – Ansökan om uppskov med verkställigheten – Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2021/C 138/45)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: PNB Banka AS (Riga, Lettland) (ombud: advokaten O. Behrends)

Svarande: Europeiska centralbanken (ombud: F. Bonnard, V. Hümpfner och C. Hernández Saseta)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Lettland (ombud: K. Pommere, V. Soņeca och E. Bārdiņš)

Saken

Ansökan som ingetts med stöd av artiklarna 278 FEUF och 279 FEUF om uppskov med verkställigheten av det beslut som fattats av ECB den 17 februari 2020 om att återkalla sökandens tillstånd.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Talan väckt den 19 december 2020 – kommissionen mot CEVA m.fl.

(Mål T-748/20)

(2021/C 138/46)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Estrada de Solà och M. Ilkova biträdda av advokaten E. Bouttier)

Svarande: Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) (Pleubian, Frankrike), SELARL TCA, av domstolen utsett ombud i insolvensförfarandet avseende CEVA (Saint-Brieuc, Frankrike) och SELARL AJIRE, i egenskap av förvaltare av rekonstruktionsplanen för CEVA (Rennes, Frankrike)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förplikta CEVA, företrätt av dess direktör, att till sökanden betala ett belopp om 234 491,02 euro, varav 168 220,16 euro utgör kapitalbeloppet och 66 270,86 euro utgör dröjsmålsränta, och
- förplikta CEVA att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Ansökan är befogad med hänsyn till skiljedoms klausulen i stöдавtal nr Q5RS-2000-31334, i vilket det i artikel 5 anges att Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (nu Europeiska unionens tribunal), och vid överklagande Europeiska gemenskapernas domstol (nu Europeiska unionens domstol) är ensamma behöriga att pröva tvister mellan gemenskapen (nu unionen) och avtalsparterna angående giltigheten, tillämpningen eller tolkningen av avtalet.
2. Andra grunden: Det föreligger en skyldighet att väcka talan mot förvaltaren av rekonstruktionsplanen för CEVA och det av domstolen utsedda ombudet i insolvensförfarandet avseende CEVA till följd av att det inletts ett insolvensförfarande mot CEVA. Sökanden anser att borgenären, eftersom denna talan är följden av antagandet av rekonstruktionsplanen, måste väcka talan inte bara mot förvaltaren av rekonstruktionsplanen utan även mot det av domstolen utsedda ombudet, såsom organ som deltar i förfarandet avseende granskning och godkännande av fordringar.

3. Tredje grunden: CEVA har gjort sig skyldigt till bedrägeri och allvarliga ekonomiska oegentligheter, vilket upptäckts i samband med en revision. Sökanden gör särskilt gällande att de franska domstolarna konstaterat att CEVA åsidosatt sina avtalsenliga skyldigheter genom att på ett bedrägligt sätt deklarerat det antal timmar som ägnats åt olika projekt, för vilka CEVA fått stöd från Europeiska unionen. Detta medför att det föreligger en skyldighet att återbetala de förskott som sökanden beviljat på grund av CEVA:s bedrägliga agerande.

Talan väckt den 29 januari 2021 – EVH mot kommissionen

(Mål T-53/21)

(2021/C 138/47)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: EVH GmbH (Halle [Saale], Tyskland) (ombud: advokaterna I. Zenke och T. Heymann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 17 september 2019 att förklara företagskoncentrationen E.ON/innogy förenlig med den inre marknaden, ärende M.8870 (EUT C 379, 2020, s. 16),
- ålägga kommissionen att inge upplysningar om de samtal som ägt rum mellan kommissionen och parterna i koncentrationen före och under koncentrationsförfarandet, om den isolerade anmälan av enskilda delar av transaktionen och om kommissionens uttalanden under förfarandena i ärende M.8870 och ärende M.8871,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet sökandens ombuds- och resekostnader i ärendet.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: Beslutet att tillåta koncentrationen är behäftat med formella fel.
 - Koncentration M.8870, vilken tillåtits av kommissionen och vilken angrips i förevarande mål, har felaktigt separerats från den övergripande koncentrationen mellan E.ON SE (E.ON) och RWE AG (RWE). Detta innebär att energiindustrins värdekedja begränsats. Transaktionerna i deras helhet är nära förbundna och innefattar, förutom överlåtelsen av RWE:s dotterbolag Innogy SE (Innogy) till E.ON, även RWE:s förvärv av E.ON:s produktionstillgångar (ärende M.8871, för vilket kommissionen gett en separat tillåtelse) samt RWE:s förvärv av en aktiepost på 16,67 procent i E.ON (för vilket Bundeskartellamt gett tillåtelse). Kommissionen har dessutom inte låtit sökanden yttra sig på ett meningsfullt sätt och har motiverat beslutet i ett sent skede och på ett otillräckligt sätt.
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort en otillräcklig utredning av de faktiska omständigheterna
 - Kommissionen har inte vid fastställandet de relevanta produktmarknaderna för leveranser av el och gas till hushåll och mindre tyska företagskunder undersökt, ur konsumentens synvinkel, vilken inverkan som tillgångarnas homogenitet, den likartade användningen och andra viktiga faktorer vid försörjningen till hushåll och mindre företagskunder har på definitionen av produktmarknaderna. Kommissionen gjorde därför en felaktig bedömning genom att anse att leverans av samhällsomfattande tjänster och leverans enligt specialavtal var separata marknader.

- Kommissionen har inte i samband med definitionen av den geografiska marknaden förklarat hur utbud och efterfrågan är organiserade på territoriell nivå för försörjning till hushåll och mindre företagskunder. Kommissionen har därigenom inte tagit hänsyn till den tydligt lokala strukturen, vilken skiljer sig åt mellan olika postnummerområden.
 - Kommissionen har inte gjort en (riktig) bedömning av förhållandena på de lokala marknaderna för hushåll och mindre företagskunder, av sammanläggningen av E.ON:s och innogy respektive kundportföljer i etablerade leveranszoner, av E.ON:s dominans på de centrala distributionskanalerna Google, Verivox och Check24 samt av förmågan att utestänga utomstående leverantörer.
 - Kommissionens undersökning av nätverksamheten är otillräcklig. Detta gäller både E.ON:s starka närvaro på marknaden för förvärv av anläggningar, nättjänster och it-nättjänster och E.ON:s eget utbud av nättjänster riktade till utomstående i samband med driften av distributionsnät. Detta gäller vidare konkurrensen på själva marknaden för distributionsnäten (så kallad koncessionskonkurrens). Det har i synnerhet gjorts felaktiga prognoser om de framtida konsekvenserna av att innogy försvinner som konkurrent till E.ON avseende koncessionskonkurrensen.
 - E.ON:s innovationsverksamhet i gränslandet mellan distributions- och nätverksamhet har endast bedöms på ett selektivt sätt, bland annat avseende mättingsverksamhet som inkörsport till innovativa produktlösningar och E.ON:s verksamhet på detta område. Beträffande den växande e-mobiliteten tog kommissionen endast i beaktande laddstationer på motorvägar, trots att dessa endast utgör en del av marknaden. Framtidsfrågor som *Big Data* och sammankoppling av innovativa produkter har endast behandlats kortfattat.
 - Prövningen i sin helhet grundar sig på inaktuella överväganden. Följderna under kommande år (exempelvis en växande brist på kvalificerad personal för nätutveckling, växande betydelse av data) har inte prövats.
3. Tredje grunden: Kommissionen gjorde en oriktig bedömning när den fann att koncentrationen var förenlig med konkurrensen, delvis på grund av att kommissionens utredning var ofullständig.
- Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig definition av marknaden för distribution till hushåll och mindre företagskunder, eftersom den inte definierade leverans av energi till hushåll och mindre företagskunder, leverans av samhällsomfattande tjänster och leverans enligt specialavtal var en enda marknad.
 - Kommissionen gjorde en systematiskt oriktig bedömning av E.ON:s marknadsstyrka avseende detaljistleveranser till hushåll och mindre företagskunder. Kommissionen hade nämligen redan felaktigt inskränkt sin bedömning till leverans enligt specialavtal genom att felaktigt anta att marknaden var nationell, snarare än uppbyggd av flera lokala marknader. Kommissionen bortsåg därför från det faktum att E.ON:s (växande) lokala marknadsandel i flera fall uppgick till 70 procent eller mer.
 - Kommissionen lämnade en felaktig beskrivning av E.ON:s väsentliga närvaro och starka ställning med avseende på konkurrensen om nätavtal när den ansåg att detta var oproblemiskt. Kommissionen drog därför felaktiga slutsatser om den inverkan på konkurrensen som skulle bli följden av att innogy försvann som konkurrent.
 - E.ON:s marknadsstyrka uppmärksammades inte på grund av att det gjordes en felaktig distinktion mellan olika produktmarknader avseende mätning. Detta medförde att skadan på konkurrensen genom innovativa affärlösningar underskattades. Detsamma gäller för e-mobilitetssektorn är endast selektiva negativa konsekvenser för motorvägladdstationer uppmärksammades.
 - Kommissionen gjorde en oriktig bedömning när den underlät att beaktade de konkurrensskadliga effekter som kan följa av E.ON:s ökade åtkomst till mer data.
 - Kommissionen underlät att slå fast att den uppdelning av stegen i energisektorns värdekedja mellan E.ON och RWE, vilken det avtalades om i samband med den övergripande koncentrationen, utgjorde en konkurrensbegränsning som är oförenlig med artikel 101 FEUF.

- Kommissionens minimikrav, vilka var begränsade till den tyska marknaden för nischsegment som uppvärmningsel och motorvägsladdstationer, gjorde det inte möjligt att avhjälpa befintliga konkurrensproblem. Minimikrav tar inte sikte på marknader som påverkas negativt av koncentrationen och de är inte relevanta för att upprätthålla konkurrensen.

Talan väckt den 29 januari 2021 – Stadtwerke Leipzig mot kommissionen

(Mål T-55/21)

(2021/C 138/48)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Stadtwerke Leipzig GmbH (Leipzig, Tyskland) (ombud: advokaterna I. Zenke och T. Heymann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 17 september 2019 om att förklara koncentrationen E.ON/innogy förenlig med den inre marknaden (Ärende M.8870) (EUT C 379, 2020, s. 16),
- ålägga kommissionen att inge upplysningar om de samtal som ägt rum mellan kommissionen och deltagarna i koncentrationen före och under koncentrationsförfarandet, om den isolerade anmälan av enskilda delar av transaktionen och om kommissionens uttalanden under förfarandena i ärende M.8870 och i ärende M.8871,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive sökandens advokatkostnader och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder vilka i huvudsak är identiska med eller liknar de grunder som åberopats i mål T-53/21, EVH/kommissionen.

Talan väckt den 29 januari 2021 – TEAG mot kommissionen

(Mål T-56/21)

(2021/C 138/49)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: TEAG Thüringer Energie AG (Erfurt, Tyskland) (ombud: Rechtsanwälte I. Zenke och T. Heymann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 17 september 2019 varigenom koncentrationen E.ON/innogy förklarades förenlig med den inre marknaden, ärende M.8870 (EUT 2020, C 379, s. 16),

- anmoda svaranden att inge akterna M.8870 och M.8871 gällande diskussioner mellan svaranden och parterna i företagskoncentrationen, som föregick förfarandet för att bedöma koncentrationens förenlighet, den särskilda anmälan från de olika parterna i transaktionen, och svarandens ändrade uppfattning under förfarandets gång, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive sökandens kostnader under rättegången för rättsligt ombud samt resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder, vilka i allt väsentligt är identiska eller liknande de grunder som har åberopats i mål T-53/21, EVH/Kommissionen.

Talan väckt den 29 januari 2021 – GWS Stadtwerke Hameln mot kommissionen

(Mål T-58/21)

(2021/C 138/50)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: GWS Stadtwerke Hameln GmbH (Hameln, Tyskland) (ombud: advokaterna I. Zenke och T. Heymann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 17 september 2019 om att förklara koncentrationen E.ON/innogy förenlig med den inre marknaden (Ärende M.8870) (EUT C 379, 2020, s. 16),
- ålägga kommissionen att inge upplysningar om de samtal som ägt rum mellan kommissionen och deltagarna i koncentrationen före och under koncentrationsförfarandet, om den isolerade anmälan av enskilda delar av transaktionen och om kommissionens uttalanden under förfarandena i ärende M.8870 och i ärende M.8871,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive sökandens advokatkostnader och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder vilka i huvudsak är identiska med eller liknar de grunder som åberopats i mål T-53/21, EVH/kommissionen.

Talan väckt den 29 januari 2021 – eins energie in sachsen mot kommissionen

(Mål T-59/21)

(2021/C 138/51)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (Chemnitz, Tyskland) (ombud: advokaterna I. Zenke och T. Heymann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 17 september 2019 om att förklara koncentrationen E.ON/innogy förenlig med den inre marknaden (Ärende M.8870) (EUT C 379, 2020, s. 16),
- ålägga kommissionen att inge upplysningar om de samtal som ägt rum mellan kommissionen och deltagarna i koncentrationen före och under koncentrationsförfarandet, om den isolerade anmälan av enskilda delar av transaktionen och om kommissionens uttalanden under förfarandena i ärende M.8870 och i ärende M.8871,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive sökandens advokatkostnader och resekostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder vilka i huvudsak är identiska med eller liknar de grunder som åberopats i mål T-53/21, EVH/kommissionen.

Talan väckt den 29 januari 2021 – Naturstrom mot kommissionen

(Mål T-60/21)

(2021/C 138/52)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Naturstrom AG (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: advokaterna, I. Zenke och T. Heymann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 17 september 2019 om att förklara en koncentration förenlig med den inre marknaden och EES-avtalets funktion (Ärende M.8870 – E.ON/Innogy) (EUT C 379, 2020, s. 16),
- förplikta svaranden att förebbringa akterna M.8870 och M.8871 som hänför sig till de diskussioner som fördes mellan svaranden och parterna i koncentrationen före och under förfarandet för kontroll av koncentrationerna, till de enskilda delgivningarna till parterna i koncentrationen och till svarandens ändrade uppfattning under förfarandets gång,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet sökandens advokatkostnader och resekostnader inom ramen för förfarandet.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder vilka i huvudsak är identiska med eller liknar de grunder som åberopats i mål T-53/21, EVH/kommissionen.

Talan väckt den 29 januari 2021 – EnergieVerbund Dresden mot kommissionen**(Mål T-61/21)**

(2021/C 138/53)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Sökande:* EnergieVerbund Dresden GmbH (Dresden, Tyskland) (ombud: advokaterna, I. Zenke och T. Heymann)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 17 september 2019 om att förklara koncentrationen E.ON/innogy förenlig med den inre marknaden, ärende M.8870 (EUT C 379, 2020, s. 16),
- anmoda svaranden att ge in de handlingar i ärendena M.8870 och M.8871 som rör svarandens diskussioner med parterna i koncentrationen före och under förfarandet för kontroll av företagskoncentrationer och den isolerade anmälan av de enskilda delarna i koncentrationen samt svarandens beslut att ändra sin ståndpunkt under förfarandet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive sökandens advokat- och resekostnader under förfarandet.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder, vilka i allt väsentligt är identiska med eller liknar de grunder som åberopats i mål T-53/21, EVH mot kommissionen.

Talan väckt den 29 januari 2021 – GGEW mot kommissionen**(Mål T-62/21)**

(2021/C 138/54)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Sökande:* GGEW, Gruppen-Gas- und Elektrizitätswerk Bergstraße AG (Bensheim, Tyskland) (ombud: advokaterna, I. Zenke och T. Heymann)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 17 september 2019 om att förklara sammanslagningen av E.ON/innogy förenlig med den inre marknaden, ärende M.8870 (EUT C 379, 2020, s. 16),
- förplikta svaranden att förete handlingarna i ärendena M.8870 och M.8871, vad avser samtalen mellan kommissionen och parterna i företagskoncentrationen före och under koncentrationsärendet, anmälan av de olika delarna i transaktionen och svarandens ändring av ståndpunkt under förfarandet,

- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet sökandens advokat- och resekostnader under förfarandet.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder som i huvudsak är identiska med eller liknar dem som åberopats i mål T-53/21, EVH/kommissionen.

Talan väckt den 29 januari 2021 – Stadtwerke Frankfurt am Main mot kommissionen

(Mål T-63/21)

(2021/C 138/55)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Stadtwerke Frankfurt am Main Holding GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaten C. Schalast)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 17 september 2019, ärende M.8870,
- i enlighet med artikel 68(5) i tribunalens rättegångsregler, på grund av sambandet mellan dem förena detta mål med andra mål som väckts mot samma beslut M.8870 vad gäller det avgörande genom vilket målet avgörs slutligt, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan mot kommissionens beslut av den 17 september 2019 om att förklara koncentrationen E.ON/innogy förenlig med den inre marknaden, ärende M.8870 (EUT C 379, 2020, s. 16) åberopar sökanden i huvudsak en grund, nämligen ett åsidosättande av rådets förordning (EG) nr 139/2004. (1) I samband med detta stödjer sig sökanden på följande argument:

1. Uppdelning av koncentrationen i tre delar.

- Genom den godtyckliga uppdelningen av koncentrationen har svaranden åsidosatt Europeiska unionens fördrag och förordningen om kontroll av företagskoncentrationer. Svaranden har särskilt åsidosatt koncentrationsrättsliga förfarandebestämmelser och därigenom inte beaktat eller inte korrekt beaktat omständigheter som var relevanta för beslutet. Detta avser särskilt felbedömningen av de rättsliga, ekonomiska och faktiska sambanden i hela koncentrationen, det felaktiga inordnandet av transaktionen som en tillgångsswap, underlåtenheten att beakta hur konkurrensen påverkades av motprestationen för RWE AG:s förvärv av andelar i E.ON SE med 16,67 procent och den felaktiga bedömningen av transaktionens konkurrensrättsliga verkan.

2. Felaktig bedömning av koncentrationen och dess påverkan på den europeiska inre marknaden.

- Svaranden har även underlåtit att göra en korrekt marknadsdefinition. Svaranden har dessutom utgått från ett felaktigt utrymme för bedömningen när det gäller transaktionens påverkan och bedömt påverkan på konkurrensen felaktigt. I samband med detta stödde sig svaranden även på ett faktaunderlag som var felaktigt i sak. Därmed drog svaranden den felaktiga slutsatsen att koncentrationen dels kunde prövas separat, dels inte hade någon negativ påverkan på konkurrensen inom gemenskapen.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EUT L 24, 2004, s. 1).

Talan väckt den 29 januari 2021 – Mainova mot kommissionen

(Mål T-64/21)

(2021/C 138/56)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Mainova AG (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaten C. Schlast)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 17 september 2019 i ärende M.8870,
- till följd av den innehållsmässiga kopplingen kumulativt förena det förevarande förfarandet, i enlighet med artikel 68.5 i tribunalens rättegångsregler, med de förfaranden som avser samma beslut, så att ett slutligt beslut kan fattas, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan mot kommissionens beslut av den 17 september 2019 om att förklara koncentrationen av E.ON/innogy förenlig med den inre marknaden, ärende M.8870 (EUT C 379, 2020, s. 16), åberopar sökanden en enda grund som väsentligen är identisk med eller liknar den grund som åberopats i mål T-63/21, Stadtwerke Frankfurt am Main/kommissionen.

Talan väckt den 29 januari 2021 – enercity mot kommissionen

(Mål T-65/21)

(2021/C 138/57)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: enercity AG (Hannover, Tyskland) (ombud: advokaten, C. Schlast)

Svarande: Europeiska Kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 17 september 2019 i ärende M.8870,

- enligt artikel 68.5 i tribunalens rättegångsregler besluta att målet ska förenas med de mål som rör samma sak och i vilka talan väckts mot samma beslut M.8870, på grund av det samband som finns mellan dessa mål, vad gäller det avgörande genom vilket målet avgörs slutligt, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan mot kommissionens beslut av den 17 september 2019 i vilket fusionen mellan E.ON och innogy förklaras vara förenlig med den inre marknaden, ärende M.8870 (EUT C 379, 2020, s. 16), åberopar sökanden en grund som i huvudsak är identisk med eller liknar den grund som åberopas i mål T-63/21, Stadtwerke Frankfurt am Main/kommissionen.

Talan väckt den 28 januari 2021 – QA mot kommissionen

(Mål T-68/21)

(2021/C 138/58)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: QA (ombud: advokaten, C. Roth)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska:

- Förplikta kommissionen att betala ett belopp om 397 038,3 euro [till QA] för den materiella skada sökanden lidit som en följd av att kommissionen åsidosatt proportionalitetsprincipen, principen om god förvaltning och rätten till försvar såsom dessa principer följer av unionsrätten.
- Förplikta kommissionen att betala ett belopp om 100 000 euro [till QA] för den ideella skada sökanden lidit som en följd av att kommissionen åsidosatt proportionalitetsprincipen såsom denna följer av unionsrätten
- Förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna inklusive de kostnader som inte är ersättningsgilla.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder. De tre första grunderna avser den materiella skada sökanden påstår sig ha lidit som en följd av förlorad nuvarande och framtida löneinkomst medan den fjärde grunden avser den ideella skada sökanden anser sig ha lidit som en följd av skadan på hennes anseende.

1. Första grunden: Europeiska kommissionen har åsidosatt proportionalitetsprincipen vilket utgör en rättsstridighet som kommissionen gjort sig skyldig till och som orsakat sökanden skada.
 2. Andra grunden: Europeiska kommissionen har åsidosatt sökandens rätt till försvar vilket utgör en rättsstridighet som kommissionen gjort sig skyldig till och som orsakat sökanden skada.
 3. Tredje grunden: Europeiska kommissionen har åsidosatt principen om god förvaltning vilket utgör en rättsstridighet som kommissionen gjort sig skyldig till och som orsakat sökanden skada.
 4. Fjärde grunden: Europeiska kommissionen har åsidosatt proportionalitetsprincipen vilket utgör en rättsstridighet som kommissionen gjort sig skyldig till och som orsakat sökanden skada.
-

Överklagande ingett den 4 februari 2021 – PIC CO mot EUIPO – Haribo Ricqles Zan (P.I.C. Co)**(Mål T-73/21)**

(2021/C 138/59)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter***Klagande:* PIC CO AD (Kazichene, Bulgarien) (ombud: advokaten A. Ivanova)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Haribo Ricqles Zan (Marseille, Frankrike)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Innehavare av det omtvistade varumärket:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* EU-figurmärket "P.I.C. Co" –EU-varumärke nr 15 400 138*Förfarande vid EUIPO:* Upphävandeförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 27 november 2020 i ärende R 1847/2019-5**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentet och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 4 februari 2021 – QC mot kommissionen**(Mål T-77/21)**

(2021/C 138/60)

*Rättegångsspråk: franska***Parter***Sökande:* QC (ombud: advokaten F. Moyse)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det underförstådda avslagsbeslutet av den 8 november 2020,

— förordna att [QC:s] pensionsrättigheter ska räknas om med tillämpning från och med den 1 maj 2020 på grundval av hans totala pensionsbesparingar inom det spanska socialförsäkringssystemet,

- bevilja sökanden ett belopp motsvarande skillnaden mellan det omräknade pensionsbeloppet och det belopp som [QC] faktiskt har uppburit, för perioden från den 1 maj 2020 till datumet för omräkningen av pensionsrättigheterna, jämte ränta beräknad från utbetalningen av detta belopp, eller från och med den dag då talan väcktes, med förbehåll för en ökning av detta belopp för de månader som följer januari år 2021, och detta fram till ogiltigförklaringen av det underförstådda avslagsbeslutet som har överklagats,
- bevilja sökanden skadestånd på ett belopp om 25 000 euros (tjugofem tusen euro) som ersättning för materiell skada,
- bevilja sökanden skadestånd på ett belopp om 50 000 euros (femtio tusen euro) som ersättning för ideell skada, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 45 och 48 FEUF om fri rörlighet för arbetstagare samt skyddet för sociala rättigheter inom ramen för denna fria rörlighet, närmare bestämt åsidosättande av skyddet för en unionsmedborgares sociala rättigheter när denne medborgare har arbetat för en internationell organisation och samtidigt utövat sin rätt till fri rörlighet inom Europeiska unionen. Enligt sökanden tar sig detta åsidosättande även i uttryck i ett åsidosättande av andra unionsregler, nämligen:
 - Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, 1971, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57),
 - artikel 7 och bilaga 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen, och
 - artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1).
2. Andra grunden: Till stöd för sitt skadeståndsyrkande har sökanden åberopat att han lidit materiell och ideell skada till följd av att hans pensionsrättigheter inte erkändes.

Talan väckt den 12 februari 2021 – Paesen mot SEAE

(Mål T-88/21)

(2021/C 138/61)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Sandra Paesen (Beersel, Belgien) (ombud: advokaten M. Casado García-Hirschfeld)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 10 april 2020, gällande omplacering till en tjänst utan chefsansvar och, i andra hand, ogiltigförklara rapporten vid provanställningens slut, vilken bekräftades genom nämnda beslut,
- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 12 maj 2020 att avslå sökandens ansökan om bistånd, vilken ingavs den 17 januari 2020 med stöd av artikel 24 i tjänsteföreskrifterna,

- i den mån det är nödvändigt, ogiltigförklara beslutet av den 4 november 2020 att avslå sökandens klagomål med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna,
- ersätta sökanden för den ekonomiska och ideella skada hon anser sig ha lidit till följd av mobbning och ett bristfälligt agerande från administrationens sida, samt
- förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av de grundläggande rättigheterna till en god förvaltning, rätten att höras, en uppenbart felaktig bedömning och maktmissbruk.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 11 i kommissionens beslut C (2008) 5028/2 om tjänstemän på mellannivå och det beslut som generalsekreteraren vid utrikestjänsten antog den 15 november 2019 om delegeringen av befogenheter för tillsättningsmyndigheten och den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal (ADMIN (2019) 31), samt en uppenbart felaktig bedömning.
3. Tredje grunden, som är uppdelad i två delgrunder:
 1. Första delen: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten enligt artikel 25 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (tjänsteföreskrifterna), och åsidosättande av artikel 7.1 i tjänsteföreskrifterna samt en uppenbart felaktig bedömning.
 2. Andra delen: Åsidosättande av artikel 26 i tjänsteföreskrifterna och en uppenbart felaktig bedömning.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av personlig integritet och värdiga arbetsvillkor samt underlåtenhet att uppfylla omsorgsplikten och efterleva förbudet mot all form av mobbning.

Överklagande ingett den 13 februari 2021 – Creaticon mot EUIPO – Paul Hartmann (SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE)

(Mål T-93/21)

(2021/C 138/62)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Creaticon d.o.o. (Zagreb, Kroatien) (ombud: advokaten P. Krmpotić)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Paul Hartmann AG (Heidenheim, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av figurmärket "SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE" –Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr 1 424 199

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 2 december 2020 i ärende R 847/2020-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- bevilja registreringsansökan nr 1 424 199 med avseende på de aktuella varorna i klass 3,
- alternativt ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av principen om likabehandling och rättssäkerhetsprincipen.

Talan väckt den 15 februari 2021 – Portugal mot kommissionen

(Mål T-95/21)

(2021/C 138/63)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Republiken Portugal (Lissabon, Portugal) (ombud: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, M.J. Marques, L. Borrego och A.M. Soares de Freitas, biträdda av advokaterna M. Gorjão-Henriques och A. Saavedra)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- besluta att handlingarna i det administrativa förfarande som utmynnat i antagandet av det angripna beslutet ska tas in i akten i målet, i enlighet med vad som anges i ansökan,
- ogiltigförklara artikel 1 samt artiklarna 4 och 6 i Europeiska kommissionens beslut av den 4 december 2020 (ref. C(2020)8550 final) ”om den stödordning SA.21259 (2018/C) (f.d. 2018/NN) som Portugal tillämpat till förmån för Zona Franca da Madeira (ZFM) — Ordning III”, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Felaktig rättstillämpning. Den aktuella ordningen har nämligen allmän giltighet och är inte selektiv samt utgör inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
2. Andra grunden: Kommissionen har i vart fall inte visat att villkoren avseende snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstater är uppfyllda.
3. Tredje grunden: Felaktig rättstillämpning med avseende på tillämpningen av artikel 108 FEUF och artiklarna 21 och 23 i förordning (EU) 2015/1589, eftersom det är fråga om befintligt stöd.

4. Fjärde grunden: Beslutet utgör felaktig rättstillämpning, eftersom stödordning III för Zona Franca da Madeira (ZFM) har genomförts i enlighet med kommissionens beslut från år 2007 och 2013 och i enlighet med artiklarna 107 och 108 FEUF.
5. Femte grunden: Beslutet grundas på felaktiga uppgifter om de faktiska omständigheterna och/eller har en otillräcklig motivering. De krav som ställs i skattesystemet och de nationella myndigheternas tillsyn härav innebär nämligen att det finns ett tillfredsställande kontrollsystem för stödordning III för ZFM.
6. Sjätte grunden: Beslutet grundas på felaktiga uppgifter om de faktiska omständigheterna och/eller har en bristande motivering. Republiken Portugal har nämligen genomfört kontroller i fråga om kravet på skapande/bevarande av arbetstillfällen.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av allmänna principer i unionsrätten. Sökanden åberopar särskilt åsidosättande av rätten till försvar och av principerna om rättssäkerhet och god förvaltning, och bristande motivering.

**Överklagande ingett den 17 februari 2021 – Construcciones Electromecanicas Sabero mot EUIPO –
Magdalenas de las Heras (Heras Bareche)**

(Mål T-99/21)

(2021/C 138/64)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: Construcciones Electromecanicas Sabero, SL (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna I. Valdelomar Serrano, P. Román Maestre och D. Liern Cendrero)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Magdalenas de las Heras, SA (Aranda de Duero, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden vid tribunalen

Omtvistat varumärke: Ansökan om EU-figurmärket Heras Bareche – Registreringsansökan nr 17 979 710

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 2 december 2020 i ärende R 1019/2020-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att överklagandenämnden tillämpat artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 felaktigt,
- bifalla ansökan nr 17 979 710 om registrering av EU-figurmärket "Heras Bareche" för samtliga de varor och tjänster i klasserna 30 och 35 som omfattas av registreringsansökan,
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet de ombudskostnader som uppkommit för klaganden i detta förfarande.

Grund

Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 19 februari 2021 – Ryanair mot Kommissionen

(Mål T-111/21)

(2021/C 138/65)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ombud: advokaterna, E. Vahida, F-C. Laprévote, V. Blanc, S. Rating och I. Metaxas-Maranghidis)

Svarande: Europeiska Kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 30 november 2020 angående statligt stöd SA.55373 (2020/N) – Croatia – COVID-19: *Damage compensation to Croatia Airlines* ⁽¹⁾; och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Kommissionens beslut innebär ett åsidosättande av flera specifika bestämmelser i FEUF och de allmänna unionsrättsliga principer som utgjort grunden för att liberalisera flygtransporten inom unionen sedan sent 80-tal (till exempel förbud mot diskriminering, frihet att tillhandahålla tjänster och fri etableringsrätt ⁽²⁾).
2. Andra grunden: Kommissionen har gjort en felaktig tillämpning av artikel 107.2 b FEUF och en uppenbart oriktig bedömning av om stödet var proportionerligt i förhållande till de skador som orsakats av covid19-krisen.
3. Tredje grunden: Kommissionen har underlåtit att inleda ett formellt granskningsförfarande trots stora svårigheter och därmed åsidosatt sökandens processuella rättigheter.
4. Fjärde grunden: Kommissionen har åsidosatt motiveringsskyldigheten.

⁽¹⁾ EUT C 17, 2021, s. 3.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen (omarbetning) (Text av betydelse för EES) (EUT L 293, 2008, s. 3).

Talan väckt den 25 februari 2021 – Suez mot kommissionen

(Mål T-121/21)

(2021/C 138/66)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Suez (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna, O. Billard, I. Simic, Y. Trifounovitch, G. Fabre, G. Vatin, D. Théophile, G. Aubron och O. Chriqui)

Svarande: Europeiska Kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan mot kommissionens beslut C(2020) 8969 final av den 17 december 2020, att avslå sökandens ansökan om fastställelse av att Veolia Environnement S.A. åsidosatte artikel 7.1 i förordning (EG) nr 139/2004⁽¹⁾ genom att förvärva 29,9 procent av kapitalet i Suez utan att inhämta ett förhandsgodkännande från kommissionen, och om vidtagande av interimistiska åtgärder mot detta företag, med tillämpning av artikel 8.5 a i samma förordning, åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Bristfällig motivering med avseende på artikel 296 FEUF. Sökanden har gjort gällande att kommissionen åsidosatte kraven i artikel 296 FEUF genom att anta ett beslut med avseende på vilket det bakomliggande resonemanget varken gör det möjligt för sökanden eller för tribunalen att förstå skälen till att kommissionen bedömde att det automatiska undantag som föreskrivs i artikel 7.2 i EG:s koncentrationsförordning var tillämpligt. Sökanden anser vidare att motiveringen i det angripna beslutet är motsägelserfull vad avser tillämpligheten av artikel 7.1 i EG:s koncentrationsförordning på ett förvärv av 29,9 procent av företagets kapital. Slutligen anser sökanden att det angripna beslutet, utan tillräcklig grund, avviker från unionsdomstolens fasta rättspraxis i fråga om principen om en restriktiv tolkning av det undantag med suspensiv verkan som föreskrivs i artikel 7.2 i EG:s koncentrationsförordning.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 7.2 i EG:s koncentrationsförordning. Sökanden anser att kommissionen åsidosatte denna bestämmelse genom att fastställa att undantaget i denna artikel skulle tillämpas på hela den enda företagskoncentration som planerades av Veolia trots att det var uppenbart att undantaget saknade föremål och därmed inte var tillämpligt på företagskoncentrationen. Vidare anser sökanden att kommissionen åsidosatte denna bestämmelse genom att bedöma att samtliga de juridiska transaktioner som utgjorde en enda företagskoncentration omfattades av samma rättsliga system med avseende på denna artikel. Kommissionens beslut att tillämpa det undantag som föreskrivs i denna bestämmelse på ett privat förvärv av värdepapper från en enda säljare utgör, enligt sökanden, ytterligare ett åsidosättande av denna artikel. Slutligen kritiserar sökanden kommissionens bedömning att Veolia hade uppfyllt villkoren i fråga om anmälan utan dröjsmål av företagskoncentrationen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer ("EG:s koncentrationsförordning") (EUT L 24, 2004, s. 1).

Talan väckt den 25 februari 2021 – QI mot kommissionen

(Mål T-122/21)

(2021/C 138/67)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: QI (ombud: advokaten, N. de Montigny)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara sökandens slutliga karriärutvecklingsrapporter för 2018 och 2019,
- såvitt det är nödvändigt, ogiltigförklara beslutet om avslag på sökandens klagomål av den 16 november 2020,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av de allmänna genomförandebestämmelser som är tillämpliga. Sökanden gör med avseende på utvärderingsrapporten för år 2018 gällande att det i samband med överklagandet skett en rättsstridig ändring av bedömningen om hennes arbete varit tillfredsställande. Sökanden har med avseende på utvärderingsrapporten för år 2019 anført att betygsättaren vid överklaganden har föregripit den slutliga prövningen. Sökanden har beträffande båda rapporterna åberopat att det skett en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 2.3 a och artikel 4 i de allmänna genomförandebestämmelserna på hennes situation.
2. Andra grunden: Åsidosättande av kravet på opartiskhet och neutralitet, av biståndsskyldigheten, av skyldigheten att upprätthålla god förvaltningssed och av artikel 21a i föreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen samt maktmissbruk.
3. Tredje grunden: Uppenbart oriktig bedömning, materiella felaktigheter avseende de faktiska omständigheterna, otillbörliga påståenden utan samband med objektiva förhållanden och åsidosättande av lojalitetsplikten.

Talan väckt den 25 februari 2021 – Mariani m.fl. mot Europaparlamentet

(Mål T-124/21)

(2021/C 138/68)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Thierry Mariani (Paris, Frankrike) och 22 tjugotvå andra sökanden (ombud: advokaten, F. Wagner)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2223 av den 23 december 2020 om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 vad gäller samarbete med Europeiska åklagarmyndigheten och effektiviteten i utredningar vid Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (EUT L 437, 2020, s. 49) och även artikel 3.11, artikel 4.2 a och b, artikel 5 a.1 artikel 7 b.3a, artikel 9a.1–9a.4 i ändrad lydelse och med tillägg,
- förplikta Europaparlamentet att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena en enda grund avseende åsidosättande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan), Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, allmänna principer som fastställts i rättspraxis, protokollet om ledamöternas immunitet och privilegier, parlamentets arbetsordning och Europaparlamentets ledamotsstadga.

Sökandena kritiserar den angripna rättsakten för att den ger Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) rätt till omedelbar och oanmäld tillgång till all relevant information och till ledamöternas och deras assistenters lokaler utan order härom från en oberoende domstol i enlighet med vad som krävs i alla demokratiska stater.

Sökandena kritiserar även att den angripna rättsakten för att den, enligt deras mening, ger Olaf möjlighet att få tillgång till privatägda enheter och till ledamöternas och deras assistenters kontoutdrag och bankkonton.

Sökandena menar att Olaf kan inleda sådana utredningar och undersökningsmetoder på grundval av så lite som en anonym anmälan och fruktar att ledamöterna – när de tillhör oppositionen inom parlamentet – kan komma att utsättas för påtryckningar, utpressning och andra hot utifrån enbart en anonym anmälan vilket kan inverka menligt på deras parlamentariska arbete.

Sökandena gör vidare gällande att tillsynsansvarig för rättssäkerhetsgarantier inte på något sätt är ett oberoende organ på samma sätt som en undersökningsdomare i förhållande till utredare inom kriminalpolisen, eftersom denne tillsynsansvarige utses av kommissionen och vederbörandes resurser är beroende av kommissionen. Sökandena anser att ett dylikt system inte ger några garantier för oberoende i förhållande till oppositionens folkvalda som skulle kunna bli föremål för Olafs utredningar.

Vidare anser sökandena att den angripna rättsakten innebär ett ifrågasättande av de allmänna unionsrättsliga principer som fastställs i artiklarna 7 och 8 i stadgan med motiveringen att förordningen gör det möjligt för Olaf att få tillgång till uppgifter som den inte har med att göra och som inte heller rör parlamentet eller någon annan europeisk institution heller.

Sökandena anser slutligen att den angripna rättsakten innebär ett ifrågasättande av de allmänna unionsrättsliga principer som fastställs i artiklarna 8 och 9 protokollet om ledamöternas immunitet och privilegier. Den angripna förordningen tillåter nämligen Olaf att åsidosätta ledamöternas immunitet utan att en domstol först har begärt eller än mindre godkänt att deras parlamentariska immunitet hävs eller att det rör sig om ett fall på bar gärning. Enligt sökandena ger den angripna förordningen Olaf, och följaktligen Europaparlamentet på begäran, möjlighet att kringgå ledamöternas immunitet och okränkbarhet för att få tillgång till uppgifter som Olaf annars inte skulle ha tillgång till.

Tribunalens beslut av den 10 februari 2021 – Hexal mot EMA

(Mål T-549/18) ⁽¹⁾

(2021/C 138/69)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 436, 3.12.2018.

Tribunalens beslut av den 12 februari 2021 – Staciwa mot Kommissionen

(Mål T-511/19) ⁽¹⁾

(2021/C 138/70)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 357, 21.10.2019.

Tribunalens beslut av den 10 februari 2021 – Close et Cegelec mot parlamentet**(Mål T-188/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/71)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på sjätte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 262, 10.8.2020.

Tribunalens beslut av den 12 februari 2021 – Colombani mot SEAE**(Mål T-507/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/72)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 329, 5.10.2020.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV